

Lovtidende A

2023

Udgivet den 28. september 2023

18. september 2023.

Nr. 1187.

Bekendtgørelse af kriminallov for Grønland

Herved bekendtgøres kriminallov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 7. september 2017, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1718 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 168 af 27. februar 2019, § 1 i lov nr. 1056 af 30. juni 2020, § 2 i lov nr. 572 af 10. maj 2022 og § 1 i lov nr. 414 af 25. april 2023.

Første del

Almindelige bestemmelser

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

Hjemmelskravet

§ 1. Foranstaltninger efter denne lovs tredje del kan kun idømmes for et forhold, som udgør en forbrydelse efter loven, eller som ganske må ligestilles med et sådant.

Særlovgivningen

§ 2. Denne lovs første og tredje del finder også anvendelse på overtrædelser af anden lovgivning, medmindre andet er bestemt.

Gyldighed i tid

§ 3. Loven finder anvendelse på alle handlinger, som pådømmes efter dens ikrafttræden. For handlinger begået før lovens ikrafttræden må afgørelsen dog ikke blive mere indgribende end efter den tidligere retstilstand.

Jurisdiktion m.v.

§ 4. Loven finder anvendelse på handlinger begået i Grønland, i grønlandsk lufterum, på grønlandsk søterritorium eller på grønlandsk fartøj.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på handlinger, som en person, der er bosat i Grønland, har foretaget uden for det i stk. 1 nævnte område,

- 1) for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretligt anerkendt statsområde, eller
- 2) for så vidt handlingen er foretaget inden for et sådant område, hvis den er strafbar efter den dér gældende lovgivning.

Stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på handlinger foretaget uden for det i stk. 1 nævnte område, uden hensyn til hvor gerningsmanden hører hjemme,

- 1) når handlingen er omfattet af § 69. Påtalen kan tillige omfatte overtrædelser af § 86, stk. 1, og § 88, som er begået i forbindelse med overtrædelser af § 69,
- 2) når handlingen er omfattet af mellemfolkelig overenskomst, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at foretage retsforfølgning, eller
- 3) når udlevering af sigtede til retsforfølgning i et andet land afslås og handlingen, for så vidt den er foretaget inden for et folkeretligt anerkendt statsområde, er strafbar efter den dér gældende lovgivning og den kan medføre foranstaltninger efter denne lov.

Stk. 4. Hvis et kriminalretligt ansvar for en handling afhænger af eller påvirkes af en indtrædt eller tilsigtet følge, betragtes handlingen tillige som foretaget dér, hvor virkningen er indtrædt eller tilsigtet at skulle indtræde.

Stk. 5. I de under stk. 3 nævnte tilfælde afgør justitsministeren, om påtale skal finde sted.

§ 5. Ansvar kan ikke pålægges efter § 4, stk. 2 og 3,

- 1) når gerningsmanden under den jurisdiktion, hvorunder handlingen er begået, er endeligt frifundet,
- 2) når den idømte sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter domslandets regler, eller
- 3) når gerningsmanden er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

§ 6. Retsfølges en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for samme handling, skal der ved idømmelse af foranstaltninger efter denne lov tages hensyn hertil.

§ 7. Hvis gerningsmanden ikke er bosat i Grønland eller den pågældendes tilknytning til det grønlandske samfund i øvrigt har en sådan løsere karakter, at forudsætningerne for at anvende denne lovs foranstaltninger ikke er til stede, kan sagen anlægges eller henvises til forfølgning i Danmark.

§ 8. Anvendelsen af reglerne i §§ 4 og 7 begrænses af de undtagelser, der er anerkendt i folkeretten.

Kapitel 2

Nødværge og nødret

Nødværge

§ 9. Over for personer, der har handlet i nødværge, finder denne lovs foranstaltninger ikke anvendelse, i det omfang handlingerne har været nødvendige for at modstå eller afværge et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb og ikke åbenbart går ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, angriberens person og det angrebne retsgodes betydning er forsvarligt.

Stk. 2. Overskrider nogen grænserne for lovligt nødværge, finder denne lovs foranstaltninger dog ikke anvendelse, hvis overskridelsen er rimeligt begrundet i den skræk eller ophidselse, som angrebet fremkaldte.

Stk. 3. Tilsvarende regler finder anvendelse på handlinger, som er nødvendige for på retmæssig måde at skaffe lovlige påbud adlydt, iværksætte en lovlig pågribelse eller hindre en fange eller tvangsanbragt person i at flygte.

Nødret

§ 10. Denne lovs foranstaltninger finder ikke anvendelse over for personer, der har foretaget handlinger, som var nødvendige for at afværge truende skade på person eller gods, når lovovertrædelsen måtte anses for at være af forholdsvis underordnet betydning.

Kapitel 3

Uagtsomhed, forsøg og medvirken

Uagtsomhed

§ 11. Uagtsomhed kan ved de i denne lov omhandlede lovovertrædelser kun medføre foranstaltninger, når det er særligt hjemlet. Med hensyn til overtrædelser af anden lovgivning kan foranstaltninger idømmes, også når lovovertrædelsen er begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel.

Stk. 2. Hvor der i beskrivelsen af en forbrydelse indgår en bestemt uforsætlig følge, indtræder ansvar efter den pågældende bestemmelse kun, hvis følgen kan tilregnes den pågældende som uagtsom.

Forsøg

§ 12. Handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, betragtes, når denne ikke er fuldbrydet, som forsøg og omfattes af lovens bestemmelser.

Medvirken

§ 13. Den for en lovovertrædelse givne bestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til handlingen.

Tilbagetræden fra forsøg og fra medvirken til forsøg

§ 14. Denne lovs foranstaltninger finder ikke anvendelse, når gerningsmanden frivilligt og ikke på grund af tilfældige hindringer for gerningens udførelse eller for opnåelsen af det ved denne tilsigtede formål afstår fra iværksættelsen

eller hindrer fuldbyrdelsen eller foretager handlinger, som ville have hindret forbrydelsen, hvis denne ikke, gerningsmanden uafvidende, var mislykkedes eller ad anden vej var afværget.

§ 15. Denne lovs foranstaltninger finder ikke anvendelse på en medvirkende, hvis den pågældende under de i § 14 angivne betingelser hindrer fuldbyrdelsen eller foretager handlinger, som ville have hindret fuldbyrdelsen, hvis denne ikke, den medvirkende uafvidende, var mislykkedes eller ad anden vej var afværget.

Kapitel 4

Ung alder

§ 16. Handlinger foretaget af børn under 15 år kan ikke medføre foranstaltninger efter denne lov.

Kapitel 5

Kriminalretligt ansvar for juridiske personer

§ 17. En juridisk person kan idømmes bøde for overtrædelse af bestemmelser i denne lov. Det samme gælder overtrædelse af anden lovgivning, når det er bestemt ved eller i medfør af lov.

§ 18. Bestemmelser om kriminalretligt ansvar for selskaber m.v. omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner, hjemmestyremyndigheder og statslige myndigheder.

Stk. 2. Endvidere omfatter sådanne bestemmelser enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber.

§ 19. Kriminalretligt ansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan. For så vidt angår forsøg, finder § 12 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Kriminalretligt ansvar for statslige myndigheder, hjemmestyremyndigheder og kommuner forudsætter, at overtrædelsen begås ved udøvelse af virksomhed, der svarer til eller kan sidestilles med virksomhed udøvet af private.

Kapitel 6

Påtalen

Offentlig eller privat påtale

§ 20. Overtrædelser af denne lov er undergivet offentlig påtale, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 99 er undergivet privat påtale. Efter forurettedes anmodning kan offentlig påtale dog ske

- 1) i sager, hvor en alvorlig sigtelse er usand,
- 2) i sager, hvor en sigtelse er fremsat eller udbredt gennem indholdet af et massemedie og sigtelsen er egnet til væsentligt at skade den forurettede,

- 3) i sager, hvor en person sigtes for et forhold, der kunne eller kan medføre fortabelse af offentlig stilling eller hverv, eller
- 4) i sager, hvor en alvorlig sigtelse er udbredt anonymt.

Påtalefrister

§ 21. Påtale finder ikke sted,

- 1) når der alene ville være blevet idømt bøde eller konfiskation og der er forløbet 2 år efter lovovertrædelsens ophør, medmindre der foreligger overtrædelse af bestemmelser om offentlige skatter og afgifter, hvorved pligtige ydelser søges unddraget det offentlige, eller
- 2) når der er forløbet så lang tid, efter at en lovovertrædelse er begået, at forudsætningerne for at iværksætte foranstaltninger efter denne lovs tredje del ikke længere skønnes at være til stede.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1, 1. led, gælder dog ikke for juridiske personer.

Stk. 3. Når kriminalretligt ansvar afhænger af eller påvirkes af en indtrådt følge eller anden senere begivenhed, regnes fristen dog først fra følgens eller begivenhedens indtræden.

Stk. 4. Hvis retten skønner, at påtale i medfør af stk. 1 burde have været undladt, skal den frifinde tiltalte.

Stk. 5. Påtalefristen afbrydes ved ethvert rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen. I sager, der efter retsplejeloven kan afgøres ved vedtagelse af bødeforelæg udfærdiget af politiet, afbrydes påtalefristen, når sigtede gøres bekendt med forelægget. I andre tilfælde, hvor et kriminalretligt ansvar for en overtrædelse kan pålægges af en administrativ myndighed, afbrydes fristen, når den pågældende gøres bekendt med, at den pågældende er sigtet for overtrædelsen. Påtalefristen kan ikke afbrydes over for en juridisk person med virkning i forhold til personer, der har handlet på den juridiske persons vegne.

Stk. 6. Frafaldes forfølgningen, uden at beslutning herom omgøres af den overordnede anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist, løber påtalefristen videre, som om forfølgningen ikke havde fundet sted. Dette gælder også, når forfølgningen standses på ubestemt tid. Skyldes standsningen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden dog ikke ved beregningen af påtalefristen.

§ 22. Adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har anlagt sag eller fremsat begæring, senest 6 måneder efter at den pågældende har fået sådan kundskab, at den pågældende har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg eller fremsættelse af påtalebegæring.

Stk. 2. Er der flere påtaleberettigede eller flere skyldige, regnes fristen særskilt for hver af dem. Er fristen for begæring om offentlig påtale for en af de skyldige overskredet, men ikke for de øvrige, beror det dog på anklagemyndighedens afgørelse, om en begæring om påtale mod disse skal tages til følge.

Stk. 3. Adgangen til at rejse privat påtale eller begære offentlig påtale bortfalder, når der er forløbet 6 måneder efter den forurettedes død.

Stk. 4. Fører en privat påtalt sag ikke til afgørelse af påstanden om kriminalretligt ansvar, løber fristen videre, således at den tid, hvor forfølgningen har fundet sted, ikke medregnes.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder også anvendelse med hensyn til de retsfølger, der omtales i § 99, stk. 5 og 6, dog at forældelsesfristen er 3 år.

Anden del

De enkelte forbrydelser

Kapitel 7

Forbrydelser mod rigets selvstændighed og sikkerhed

§ 23. For landsforræderi dømmes

- 1) den, som foretager en handling, der sigter til at krænke rigets selvstændighed eller bestemmelsesfrihed eller påføre det fjendtligheder, og den, som under krig eller besættelse eller under truende udsigt dertil yder fjenden bistand ved råd eller dåd,
- 2) den, som handler mod rigets tarv under varetagelse af et hverv, som er overdraget den pågældende, til på rigets vegne at forhandle eller afgøre noget med fremmed stat, og
- 3) den, som under besættelse udnytter eller søger at udnytte forbindelse med besættelsesmagten til personlig eller økonomisk fordel.

§ 24. For spionage dømmes

- 1) den, som i fremmed magts eller organisations tjeneste eller til brug for personer, der virker i sådan tjeneste, udforsker eller oplyser om forhold, som af hensyn til rigets eller samfundets interesser skal holdes hemmelige, og
- 2) den, der medvirker til, at fremmed efterretningsvæsen kan arbejde inden for rigets område.

§ 25. For landsskadelig virksomhed dømmes den, der forsætligt eller uagtsomt røber eller videregiver oplysninger om rigets hemmelige underhandlinger, rådslagninger eller beslutninger i sager, hvorpå rigets sikkerhed eller rettigheder i forhold til fremmede stater beror, eller som angår betydelige samfundsøkonomiske interesser over for udlandet, og den, som forsætligt eller uagtsomt forfalsker, ødelægger eller bortskaffer noget dokument eller nogen genstand, der er af betydning for rigets sikkerhed eller rettigheder i forhold til fremmede stater.

Stk. 2. For modarbejdelse af rigets forsvar dømmes den, som forsætligt eller uagtsomt uden den nødvendige tilladelse beskriver, fotograferer eller på anden måde afbilder militære forsvarsanlæg, som ikke er alment tilgængelige, eller mangfoldiggør eller offentliggør sådanne beskrivelser eller afbildninger.

§ 26. For krænkelse af rigets internationale forpligtelser dømmes den, der forsætligt eller uagtsomt overtræder be-

stemmelser eller forbud, som i henhold til lov måtte være givet til gennemførelse af rigets forpligtelser som medlem af De Forenede Nationer.

Kapitel 8

Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.

§ 27. For oprør dømmes den, som foretager en handling, der sigter til ved magtanvendelse eller trussel derom at forandre statsforfatningen eller sætte den ud af kraft eller at hindre Folketinget eller Landstinget i frit at udøve sin virksomhed.

§ 28. For terrorisme dømmes den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge grønlandske, danske, færøske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere af følgende handlinger, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade:

- 1) Manddrab efter § 86, stk. 1.
- 2) Grov vold efter § 88, 1. pkt.
- 3) Frihedsberøvelse efter § 92, 1. pkt.
- 4) Forsætlig forstyrrelse i driften af almindelige samfærdselsmidler m.v. efter § 67, stk. 1, eller forsætligt hærværk i betydeligt omfang efter § 113, stk. 1, hvis disse overtrædelser begås på en måde, der kan bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab.
- 5) Kapring af transportmidler efter § 69.
- 6) Grove overtrædelser af våbenlov for Grønland.
- 7) Grov og forsætlig brandstiftelse efter § 65, stk. 1, sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud eller anden transportulykke efter § 66, 1. pkt., forsætligt angreb på vandforsyningen efter § 67, stk. 2, forsætlig sundhedsfarlig forurening af ting bestemt til almindelig udbredelse m.v. efter § 67, stk. 3.
- 8) Besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer efter § 68.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som med det i stk. 1 nævnte forsæt transporterer våben eller eksplosivstoffer.

Stk. 3. Endvidere dømmes på samme måde den, der med det i stk. 1 nævnte forsæt truer med at begå en af de i stk. 1 og 2 nævnte handlinger.

§ 29. For en terrorrelateret handling dømmes den, der, uden at forholdet omfattes af § 28, begår en af de i nr. 1-6 nævnte handlinger.

- 1) Overtrædelse af § 65, stk. 1, §§ 66, 67 eller 69, § 86, stk. 1, §§ 88 eller 89, § 90, stk. 2, §§ 98 eller 112 eller § 113, stk. 1, når handlingen er omfattet af artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, artikel 1 i

konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed eller artikel II i protokollen af 24. februar 1988 til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart.

- 2) Overtrædelse af § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 1, § 86, stk. 1, §§ 88 eller 89, § 90, stk. 2, § 91, § 92, 1. pkt., § 98 eller § 113, stk. 1, når handlingen er omfattet af artikel 2 i konventionen af 14. december 1973 om forebyggelse af og straf for forbrydelser mod internationalt beskyttede personer, herunder diplomatiske repræsentanter.
- 3) Overtrædelse af § 92, 1. pkt., når handlingen er omfattet af artikel 1 i den internationale konvention af 17. december 1979 imod gidseltagning.
- 4) Overtrædelse af § 65, stk. 1, § 66, § 67, stk. 2, § 68, § 86, stk. 1, §§ 88, 91, 98, 102, 104, 105, 106, 108 eller 112 eller § 113, stk. 1, når handlingen er omfattet af artikel 7 i IAEA-konventionen (Det Internationale Atomenergiagenturs konvention) af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.
- 5) Overtrædelse af § 65, stk. 1, §§ 66, 67 eller 69, § 86, stk. 1, § 88 eller § 90, stk. 2, §§ 91, 98, 112 eller § 113, stk. 1, når handlingen er omfattet af artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller artikel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen.
- 6) Overtrædelse af § 65, stk. 1, §§ 66, 67 eller 69, § 86, stk. 1, §§ 88 eller 89, § 90, stk. 2, § 98 eller § 113, stk. 1, når handlingen er omfattet af artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger.

§ 30. For finansiering af terrorvirksomhed eller hertil relaterede handlinger dømmes den, som

- 1) direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til,
- 2) direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler til eller
- 3) direkte eller indirekte stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for
- 4) en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 28 eller § 29.

§ 31. For hvervning til terrorvirksomhed eller hertil relaterede handlinger dømmes den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 28 eller § 29 eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som hverver en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 30 eller til at slutte sig til en gruppe eller sammenslutning for at fremme, at gruppen eller sammenslutningen begår handlinger af denne karakter.

Stk. 3. Ligeledes dømmes den, som lader sig hverve til at begå handlinger omfattet af § 28 eller § 29.

§ 32. For oplæring til terrorvirksomhed eller hertil relaterede handlinger dømmes den, som træner, instruerer eller på anden måde oplærer en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 28 eller § 29 med viden om, at personen har til hensigt at anvende færdighederne til dette formål.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som træner, instruerer eller på anden måde oplærer en person til at begå eller fremme handlinger omfattet af § 30 med viden om, at personen har til hensigt at anvende de tillærte færdigheder til dette formål.

Stk. 3. Ligeledes dømmes den, som lader sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå handlinger omfattet af § 28 eller § 29.

§ 33. For medvirken til terrorisme dømmes den, som i øvrigt fremmer virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 28, 29, 30, 31 eller 32.

§ 34. For ulovlig støtte til terrorisme dømmes den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 28-33, deltager i eller yder væsentlig økonomisk støtte eller anden væsentlig støtte til korps, gruppe eller sammenslutning, der har til hensigt ved magtanvendelse at øve indflydelse på offentlige anliggender eller fremkalde forstyrrelse af samfundsordenen.

§ 35. For ulovlig militærvirksomhed dømmes den, som, uden at forholdet omfattes af §§ 28-34, deltager i en ulovlig militær organisation eller gruppe.

§ 36. For valgkrænkelser dømmes den, som hindrer afholdelse af valg til Folketinget, Landstinget eller kommunale eller andre offentlige råd eller myndigheder, eller som forvansker et valgs udfald eller umuliggør opgørelsen.

Stk. 2. Det samme gælder den, der uberettiget skaffer sig eller andre adgang til at deltage i afstemningen ved de i stk. 1 omhandlede valg.

Stk. 3. For samme forbrydelse dømmes den, som ved svig bevirker, at nogen mod sin hensigt afholder sig fra at stemme, eller at den pågældendes stemmeafgivning bliver ugyldig eller virker anderledes end tilsigtet, og den, der misbruger overordningsforhold eller yder, lover eller tilbyder formuefordel for at påvirke nogen til at stemme på en vis måde eller undlade at stemme, og den, som af samme grund modtager sådan fordel.

Kapitel 9

Forbrydelser mod den offentlige myndighed

§ 37. For krænkelse af offentlig myndighed dømmes den, som med vold eller trussel om vold eller med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale overfalder nogen, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme.

§ 38. For bestikkelse dømmes den, der uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der virker i grønlandsk, færøsk, dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv, gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget i tjenesten.

§ 39. For krænkelse af retshåndhævelsen dømmes den, der

- 1) befrier en anholdt, tilbageholdt eller tvangsanbragt person, den, der tilskynder eller hjælper en sådan person til at undvige eller holder den undvegne skjult, og den, der ulovligt sætter sig i forbindelse med en sådan person,
- 2) for at unddrage nogen fra forfølgning for en forbrydelse eller forhindre, at en idømt foranstaltning iværksættes over for den pågældende, holder denne skjult eller hjælper denne til flugt eller
- 3) tilintetgør, forvansker eller bortskaffer genstande af betydning for en offentlig undersøgelse eller udsletter en forbrydelses spor.

Stk. 2. Ansvar i medfør af stk. 1, nr. 2 og 3, pådrages dog ikke af den, der søger at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra forfølgning.

§ 40. For modarbejdelse af forsvarsordningen dømmes den, som medvirker til, at en værnepligtig ikke opfylder værnepligten, eller som tilskynder værnepligtige eller personer, der hører til det militære forsvar, til ulydighed.

§ 41. For krænkelse af valghemmelighed og offentlige forhandlingers fortrolighed dømmes den, som uberettiget giver offentlig meddelelse om det, der er foregået ved de i § 36 nævnte valghandlinger og stemmeafgivelser, eller om forhandling af fortrolig karakter inden for offentlige råd eller myndigheder.

§ 42. For ulovlig udøvelse af myndighed eller virksomhed dømmes den, som udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller bemyndigelse, som den pågældende ikke er i besiddelse af, eller som på anden måde udøver en offentlig myndighed, der ikke tilkommer denne. Det samme gælder den, der uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller som fortsætter med at udøve en virksomhed, som den pågældende er frakendt retten til at udøve.

§ 43. For misbrug af særligt beskyttet kendetegn dømmes den, som forsætligt eller ved uagtsomhed på retsstridig måde benytter

- 1) kendetegn eller dragt, som er forbeholdt grønlandsk, dansk, færøsk eller fremmed offentlig myndighed eller militærpersoner,
- 2) kendetegn eller betegnelse, som er forbeholdt personer, indretninger eller materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge i krig, eller
- 3) kendetegn eller navn for internationale organisationer.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til efterligninger af de nævnte kendetegn, dragter og betegnelser.

Kapitel 10

Forbrydelser mod den offentlige orden og fred

§ 44. For ulovlig alarmering dømmes den, som ved ubegrundet tilkaldelse af hjælp, misbrug af faresignal eller ved lignende handling bevirker, at der iværksættes redningsforanstaltninger.

§ 45. For fareforvoldende beruselse dømmes den, som forsætligt eller ved grov uagtsomhed bringer sig eller andre i beruset tilstand og derved udsætter andres person eller betydelige formueværdier for fare.

§ 46. For krænkelse af særligt værnet fred dømmes den, som krænker gravfreden eller gør sig skyldig i usømmelig behandling af lig eller af ting, der hører til en kirke og anvendes til kirkelig brug, eller af offentlige mindesmærker og lignende.

§ 47. For undladelse af at afværge forbrydelse dømmes den, der, vidende om at en forbrydelse, som medfører fare for menneskers liv eller velfærd eller for betydelige samfundsværdier, tilsigtes begået, ikke gør, hvad der står i den pågældendes magt for at forebygge forbrydelsen eller dens følger. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende derved ville udsætte sit eget eller sine nærmestes liv, helbred eller velfærd for fare. Ansvar indtræder kun, hvis den tilsigtede forbrydelse bliver begået eller forsøgt.

Stk. 2. Ligeledes dømmes den, som på opfordring undlader at yde nogen, der har offentlig myndighed, bistand til at afværge en ulykke eller en forbrydelse, der udsætter andres liv eller velfærd for fare.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder endvidere anvendelse på den, som undlader at oplyse omstændigheder, der bestemt taler for, at en person, der er sigtet eller dømt for en forbrydelse, er uskyldig.

Kapitel 11

Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv

§ 48. For modtagelse af bestikkelse dømmes den, som i udøvelse af grønlandsk, dansk, færøsk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel.

§ 49. For misbrug af offentlig myndighed dømmes den, der i offentlig tjeneste eller hverv misbruger sin stilling til at krænke privates eller det offentliges ret eller interesser.

§ 50. For brud på en tjenstlig tavshedspligt dømmes den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab.

Stk. 2. Ligeledes dømmes den, som udøver eller har udøvet en virksomhed eller et erhverv i medfør af offentlig beskikkelse eller anerkendelse, og som uberettiget videregiver eller udnytter oplysninger, som er fortrolige af hensyn til private interesser, og hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

§ 51. Bestemmelsen i § 50 finder tilsvarende anvendelse på den, som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med en offentlig myndighed. Det samme gælder den, som virker eller har virket ved udbydere af telenet eller teletjenester, der er anerkendt af det offentlige.

§ 52. Bestemmelserne i §§ 50 og 51 gælder også for de pågældende personers medhjælpere.

§ 53. Bestemmelserne i §§ 50-52 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden at have medvirket til gerningen

- 1) uberettiget skaffer sig eller udnytter oplysninger, der er fremkommet ved en sådan overtrædelse,
- 2) uberettiget videregiver oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som er fremkommet ved overtrædelse af §§ 50-52, eller
- 3) uberettiget videregiver oplysninger, der er fortrolige af hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar.

§ 54. Bestemmelserne i §§ 50-53 omfatter ikke tilfælde, hvor den pågældende

- 1) er forpligtet til at videregive oplysningen eller
- 2) handler i berettiget varetægelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

§ 55. For tjenesteforsømmelse dømmes den, som i offentlig tjeneste eller hverv nægter eller undlader at opfylde en pligt, som tjenesten eller hvervet medfører, eller at efterkomme lovlig tjenstlig befaling.

Stk. 2. Det samme gælder den, som i offentlig tjeneste eller hverv gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i tjenestens eller hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som tjenesten eller hvervet medfører.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for hverv, som den pågældende er valgt til ved offentligt valg.

Kapitel 12

Falsk forklaring og falsk anklage

§ 56. For falsk forklaring dømmes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtig forklaring for retten, herunder ved anvendelse af telekommunikation. Bestemmelsen finder tillige anvendelse på falsk forklaring for en udenlandsk ret eller for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke sigtede i en kriminalsag eller den, der afgiver falsk forklaring under afhøring i tilfælde, hvor forklaring ifølge loven ikke må kræves.

§ 57. For falsk erklæring dømmes den, som i øvrigt for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke den pågældende er pligtig at afgive forklaring, eller som til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver

urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om.

§ 58. For falsk anklage dømmes den, som afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse.

Stk. 2. For samme forbrydelse dømmes den, der tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis med forsæt til, at nogen derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse.

Stk. 3. Det samme gælder den, der foretager en handling som nævnt i stk. 1 og 2 med forsæt til, at den pågældende selv eller en anden med dennes samtykke derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse, som vedkommende ikke har begået.

§ 59. For falsk anmeldelse dømmes den, der til en offentlig myndighed anmelder en forbrydelse, der ikke er begået, eller til sådan myndighed indgiver falske klagemål.

Kapitel 13

Forbrydelser vedrørende penge

§ 60. For pengefalsk dømmes den, som eftergør eller forfalsker penge for at bringe dem i omsætning som ægte, eller som i samme hensigt skaffer sig eller andre eftergjorte eller forfalskede penge.

Stk. 2. Det samme gælder den, som udgiver penge med viden eller formodning om, at de er eftergjorte eller forfalskede.

Kapitel 14

Forbrydelser vedrørende bevismidler

§ 61. For dokumentmisbrug dømmes den, der for at skuffe i retsforhold

- 1) gør brug af et falsk dokument,
- 2) gør brug af et dokument, når underskriften ved hjælp af en vildfarelse er opnået på et andet dokument eller på et dokument af andet indhold, end underskriveren tilsigtede,
- 3) gør brug af et ægte dokument som vedrørende en anden person end den, som det virkelig angår, eller på anden mod dokumentets bestemmelse stridende måde.

Stk. 2. Ved et dokument forstås en skriftlig eller elektronisk med betegnelse af udstederen forsynet tilkendegivelse, der fremtræder som bestemt til at tjene som bevis.

Stk. 3. Et dokument er falsk, når det ikke hidrører fra den angivne udsteder, eller der er givet det et indhold, som ikke hidrører fra denne.

§ 62. For dokumentusandhed dømmes den, som for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler denne at udarbejde eller føre, eller i lægeattest eller lignende dokument afgiver urigtig erklæring om noget forhold, som erklæringen skal tjene som bevis for.

Stk. 2. Det samme gælder den, som i retsforhold gør brug af et sådant dokument som indeholdende sandhed.

§ 63. For mærkefalsk dømmes den, der for at skuffe i samhandelen gør brug af genstande, som uberettiget er forsynet med offentligt eller privat stempel eller mærke eller betegnelse, der tjener til at oplyse noget om genstanden, som er af betydning for samhandelen, samt den, som på samme måde gør brug af genstande, på hvilke lovligt anbragt stempel, mærke eller betegnelse er forvansket eller fjernet.

§ 64. For undertrykkelse af bevismidler dømmes den, som tilintetgør, forvansker eller helt eller delvis ubrugbargør et bevismiddel, der er egnet til at blive benyttet som sådant i et retsforhold.

Stk. 2. Det samme gælder den, som, uden at forholdet omfattes af stk. 1, ændrer på angivelsen af grænserne for grundejendom el.lign.

Kapitel 15

Almenfarlige forbrydelser

§ 65. For brandstiftelse dømmes den, som forsætligt eller uagtsomt forvolder ildebrand på fremmed ejendom, eller som forsætligt eller uagtsomt ved ildspåsættelse på egen ejendom udsætter andres liv eller betydelige samfundsværdier for fare.

Stk. 2 På samme måde dømmes den, der med forsæt til at besvige brandforsikringen eller krænke panthavers rettigheder eller med lignende retsstridigt forsæt forvolder ildebrand på egen ejendom eller på andens ejendom med ejerens samtykke.

§ 66. For skadeforvoldelse dømmes den, der med forsæt til skade på andres person eller formue forvolder sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud eller anden transportulykke. Ligeledes dømmes den, som begår forbrydelsen uagtsomt.

§ 67. For driftsforstyrrelse dømmes den, som forsætligt eller uagtsomt forstyrrer driften af eller sikkerheden for driften af almindelige samfærdselsmidler og almindeligt benyttede tekniske anlæg.

Stk. 2. For angreb på vandforsyningen dømmes den, som forsætligt eller uagtsomt tilsætter vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer eller i øvrigt fremkalder almindelig mangel på drikkevand.

Stk. 3. For sundhedsfarlig forurening dømmes

- 1) den, som forsætligt eller uagtsomt tilsætter ting, som er bestemt til forhandling eller udbredt benyttelse, gift eller andre stoffer, som medfører, at tingens benyttelse efter dens bestemmelse udsætter menneskers sundhed for fare,
- 2) den, der forsætligt eller uagtsomt, når sådanne ting er således fordærvede, at nydelsen eller brugen af dem er på den nævnte måde sundhedsfarlig, undergiver dem en behandling, der er egnet til at skjule deres fordærvede tilstand,
- 3) den, der forsætligt eller uagtsomt med fortieelse af den foretagne behandling stiller til salg eller i øvrigt søger at udbrede ting, der er behandlet som under nr. 1 eller nr. 2 nævnt.

§ 68. For ulovlig omgang med radioaktive stoffer dømmes den, der med forsæt til skade på andres person eller betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtager, besidder, overdrager eller ændrer radioaktive stoffer eller fremstiller eller besidder en eksplosiv nuklear anordning eller en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, der med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling

- 1) anvender radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling,
- 2) fjerner, ændrer eller beskadiger en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioaktive stoffer eller mod ioniserende stråling eller
- 3) anvender eller beskadiger et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldes fare derfor.

Stk. 3. Ligeledes dømmes den, der begår en af de i stk. 1 og 2 nævnte forbrydelser uagtsomt.

§ 69. For kapring af transportmidler dømmes den, som om bord i et luftfartøj, skib samt andet kollektivt transportmiddel eller godstransportmiddel ved ulovlig tvang, jf. § 91, overtager kontrollen over dette eller griber ind i dettes manøvrering.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som ved ulovlig tvang, jf. § 91, tager kontrollen over et offshoreanlæg.

§ 70. For kvaksalveri dømmes den, som uden autorisation, og uden at forholdene gør det påkrævet, tager syge under behandling og derved udsætter disses helbred for fare.

§ 71. For fremkaldelse af sygdomsfare dømmes den, som ved overtrædelse af de forskrifter, der ved lov eller i medfør af lov er givet til forebyggelse eller modarbejdelse af smitsom sygdom hos mennesker eller dyr, forsætligt eller uagtsomt forvolder fare for, at sådan sygdom vinder indgang eller udbredelse.

Kapitel 16

Ulovligt spil

§ 72. For hasard dømmes den, som søger erhverv ved hasardspil eller væddemål af tilsvarende art, eller ved at fremme sådant spil, eller som på offentligt sted yder husrum til eller foranstalter hasardspil, og den, som på offentligt sted deltager i sådant spil.

Stk. 2. For hasard dømmes ligeledes den, som på ikke offentligt sted foranstalter, tillader eller deltager i sådant spilmed viden eller formodning om, at en spillers indsats går ud over, hvad der efter den pågældendes økonomiske forhold er rimeligt og forsvarligt.

Stk. 3. Grønlands Hjemmestyre kan fastsætte regler om, at gevinster fra spilleautomater udbetales i penge.

Kapitel 17

Forbrydelser i familieforhold

§ 73. Den, der indgår ægteskab eller lader sit partnerskab registrere, og som i forvejen er gift eller er part i et registreret partnerskab, dømmes for bigami, når der ved handlingen er udvist forsæt eller grov uagtsomhed.

Stk. 2. Det samme gælder den, som uden selv at være gift eller være part i et registreret partnerskab indgår ægteskab eller registreret partnerskab med en person, der allerede er gift eller part i et registreret partnerskab.

§ 74. For blodskam dømmes den, der har samleje med eller andet seksuelt forhold til en slægtning i nedstigende linje eller med sin broder eller søster. For så vidt angår samleje med eller andet seksuelt forhold til en slægtning i nedstigende linje, sidestilles adoptionsforhold med biologisk slægtskab.

§ 75. For krænkelse af familie eller husstand dømmes den, som ved vanrøgt eller nedværdigende behandling krænker sin ægtefælle, sit barn eller nogen anden person, som er undergivet gerningsmandens myndighed eller forsorg, eller som er gerningsmanden besvogret eller beslægtet i opstigende linje.

Stk. 2. Det samme gælder den, som udsætter de i stk. 1 nævnte personer for nød ved modvilligt at unddrage sig en forsørgelses- eller bidragspligt, som over for de nævnte personer påhviler gerningsmanden.

§ 76. For unddragelse af forældremyndighed dømmes den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at den pågældende unddrager sig sådan myndighed eller forsorg.

Stk. 2. Ligeledes dømmes den, der ulovligt fører barnet ud af riget.

Kapitel 18

Seksualforbrydelser

§ 77. For voldtægt dømmes den, der har samleje eller andet seksuelt forhold med en person, som ikke har samtykket heri.

Stk. 2. For voldtægt dømmes den, der har samleje eller andet seksuelt forhold til et barn under 12 år.

Stk. 3. Ved fastsættelse af foranstaltning skal der lægges vægt på den særlige krænkelse, der er forbundet med lovovertrædelsen, når den er begået mod en person under 18 år.

§ 78. For seksuel udnyttelse dømmes den, der ved udnyttelse af en persons sindssygdom eller mentale retardering skaffer sig samleje med eller andet seksuelt forhold til den pågældende.

Stk. 2. Det samme gælder den, som ved groft misbrug af en persons arbejdsmæssige, økonomiske eller behandlings- eller plejemæssige afhængighed skaffer sig samleje eller andet seksuelt forhold.

Stk. 3. Endvidere dømmes den, der

- 1) som ansat ved kriminalforsorgen har samleje med eller andet seksuelt forhold til en person, der er optaget i en

- af kriminalforsorgens institutioner, og som er undergivet den pågældendes myndighed,
- 2) som ansat ved politiet har samleje med eller andet seksuelt forhold til en person, der er frihedsberøvet og i politiets varetægt, eller
 - 3) som ansat ved eller tilsynsførende med en døgninstitution eller et opholdssted for børn og unge, en psykiatrisk afdeling, en døgninstitution for personer med vidtgående psykiske handicap eller en lignende institution har samleje med eller andet seksuelt forhold til nogen, der er optaget i institutionen.

§ 79. For seksuelt forhold til børn dømmes den, som har samleje med eller andet seksuelt forhold til et barn under 15 år, når gerningsmanden kendte barnets alder eller i så henseende har handlet uagtsomt, medmindre forholdet er omfattet af § 77, stk. 2.

§ 80. For forførelse dømmes den, som under groft misbrug af en på alder og erfaring beroende overlegenhed har samleje med eller andet seksuelt forhold til en person under 18 år, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

Stk. 2. Det samme gælder den, som har samleje med eller andet seksuelt forhold til en person under 18 år, der er gerningsmandens stedbarn eller plejebarn eller er betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

§ 81. For seksuelt forhold til en ung person mod betaling dømmes den, der som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med eller andet seksuelt forhold til en person under 18 år, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

Stk. 2. Ligeledes dømmes den, der medvirker til, at en person under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med eller andet seksuelt forhold til en kunde, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

§ 82. For udnyttelse af en ung person dømmes den, der medvirker til, at en person under 18 år deltager i en forestilling med pornografisk optræden, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

Stk. 2. Ligeledes dømmes den, der som tilskuer overværer en forestilling som nævnt i stk. 1 med deltagelse af en person under 18 år.

§ 83. For rufferi dømmes den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har et seksuelt forhold til en kunde.

Stk. 2. Det samme gælder den, der i øvrigt udnytter, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har et seksuelt forhold til en kunde, eller som fremmer, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har et seksuelt forhold til en kunde, ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand.

Stk. 3. Endvidere dømmes den, der udlejer værelse i et hotel til brug for, at en anden erhvervsmæssigt mod betaling eller løfte om betaling har et seksuelt forhold til en kunde.

Stk. 4. Ligeledes dømmes den, der ved retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller ved anden utilbørlig fremgangsmåde formår en anden til mod betaling eller løfte om betaling at have et seksuelt forhold til en kunde.

§ 84. For blufærdighedskrænkelser dømmes den, som ved uanstændigt forhold krænker blufærdigheden.

Stk. 2. Det samme gælder den, som sælger utugtige billeder eller genstande til en person under 16 år.

§ 85. For børnepornografi dømmes den, som udbreder pornografiske fotografier eller film, andre pornografiske visuelle gengivelser el.lign. af personer under 18 år.

Stk. 2. Det samme gælder den, som besidder eller mod vederlag eller gennem internettet eller et lignende system til spredning af information gør sig bekendt med pornografiske fotografier eller film, andre pornografiske visuelle gengivelser el.lign. af personer under 18 år.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 omfatter ikke besiddelse af fotografier, film el.lign. af en person, der er fyldt 15 år, hvis den pågældende samtykker i besiddelsen.

Stk. 4. Endvidere dømmes den, der optager pornografiske fotografier, film eller lignende af en person under 18 år med forsæt til at sælge eller på anden måde udbrede materialet, når gerningsmanden kendte den pågældendes alder eller i så henseende har handlet uagtsomt.

Kapitel 19

Forbrydelser mod liv og legeme

§ 86. For manddrab dømmes den, som dræber en anden.

Stk. 2. For drab efter begæring dømmes den, der dræber en anden efter dennes bestemte begæring.

Stk. 3. For hjælp til selvmord dømmes den, der medvirker til, at nogen berøver sig selv livet.

§ 87. For uagtsomt manddrab dømmes den, som uagtsomt forvolder en andens død.

§ 88. For vold dømmes den, som forsætligt beskadiger eller krænker en andens legeme. Det samme gælder den, som uagtsomt tilføjer en anden betydelig skade på legeme eller helbred.

§ 89. For prisgivelse af menneskeliv dømmes den, som hensætter en anden i hjælpeløs tilstand eller forlader en under dennes varetægt stående person i en sådan tilstand, eller som, uagtet det var muligt for den pågældende uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader efter evne at afværge alvorlig ulykke, der medfører fare for menneskeliv, at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige til redning af en tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af en ulykke.

§ 90. For uforsvarlig omgang med farlige ting dømmes den, som forsætligt eller uagtsomt overlader barn under 12

år, sindssyg, mentalt retarderet eller beruset person farligt våben, sprængstof eller andre farlige genstande.

Stk. 2. Det samme gælder den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv, forlighed eller sundhed.

Stk. 3. På samme måde dømmes den, der uretmæssigt af-skyder rifler, jagtgeværer, luftbøsser eller andre håndvåben inden for en afstand af 500 m fra bebyggede områder.

Stk. 4. Ligeledes dømmes den, der på hensynsløs måde forvolder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse, hvilke sygdomme der er omfattet af stk. 4.

Kapitel 20

Forbrydelser mod den personlige frihed

§ 91. For ulovlig tvang dømmes den, som

- 1) ved vold eller trussel om vold, om betydelig skade på gods, om frihedsberøvelse eller om at fremsætte usand sigtelse for forbrydelse eller ærerørigt forhold eller at åbenbare privatlivet tilhørende forhold tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget eller
- 2) ved trussel om at anmelde eller åbenbare en forbrydelse eller om at fremsætte sande, ærerørige beskyldninger tvinger nogen til at gøre, tåle eller undlade noget, for så vidt fremtvingelsen ikke kan anses tilbørligt begrundet ved det forhold, som truslen angår.

§ 92. For frihedsberøvelse dømmes den, som forsætligt berøver en anden friheden. Det samme gælder den, som handler uagtsomt, når frihedsberøvelsen har været af særlig indgribende eller langvarig karakter.

§ 93. For menneskehandel dømmes den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt

- 1) ulovlig tvang efter § 91,
- 2) frihedsberøvelse efter § 92, 1. pkt.,
- 3) trusler efter § 98,
- 4) retsstridig fremkaldelse, bestyrkelse eller udnyttelse af en vildfarelse eller
- 5) anden utilbørlig fremgangsmåde med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer.

Stk. 2. Det samme gælder den, der med henblik på udnyttelse af den pågældende ved prostitution, optagelse af pornografiske fotografier eller film, forestilling med pornografisk optræden, tvangsarbejde, slaveri eller slaverilignende forhold eller fjernelse af organer

- 1) rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person under 18 år eller
- 2) yder betaling eller anden fordel for at opnå samtykke til udnyttelsen fra en person, som har myndighed over den forurettede, og den, der modtager sådan betaling eller anden fordel.

Kapitel 21

Freds- og ærekrænkelser

§ 94. For fredskrænkelser dømmes den, som uberettiget

- 1) bryder eller unddrager nogen et brev, telegram eller anden lukket meddelelse eller optegnelse eller gør sig bekendt med indholdet,
- 2) skaffer sig adgang til andres gemmer,
- 3) ved hjælp af et apparat hemmeligt aflytter eller optager udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som den pågældende ikke selv deltager i, eller hvortil denne uberettiget har skaffet sig adgang,
- 4) fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, eller som ved hjælp af en kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer eller
- 5) skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et anlæg til elektronisk databehandling.

§ 95. For samme forbrydelse som nævnt i § 94 dømmes den, som uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.

§ 96. For husfredskrænkelser dømmes den, som uberettiget

- 1) skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted eller
- 2) undlader at forlade fremmed grund efter at være opfordret dertil.

§ 97. De i § 94, stk. 1, og § 96 nævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen.

§ 98. For fremsættelse af trusler dømmes den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en forbrydelse.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som med trussel om vold forulemper en person, dennes nærmeste eller andre med tilknytning til denne i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten.

§ 99. For ærefornærmelse dømmes den, der krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelse for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse eller i øvrigt skade denne i forholdet til andre.

Stk. 2. Ingen kan dog dømmes for en sigtelse, når dens sandhed bevises eller den er fremsat i god tro og den pågældende har været forpligtet til at udtale sig eller har handlet til berettiget varetægelse af åbenbar almen interesse eller af eget eller andres tarv.

Stk. 3. Den, der fremsætter en sigtelse, som der føres sandhedsbevis for, kan dog dømmes, når sigtelsen ved sin form er utilbørligt fornærmende eller gerningsmanden ikke har haft rimelig anledning til at fremsætte den.

Stk. 4. Bevis må ikke føres for en ulovlig handling, for hvilken den, som sigtes, ved endelig dom i ind- eller udland er frikendt.

Stk. 5. Er en ærefornærmende sigtelse ubeføjet, skal der efter den fornærmedes påstand optages en bemærkning herom i domskonklusionen.

Stk. 6. Den, der dømmes for en ærefornærmende sigtelse, kan efter den fornærmedes påstand tilpligtes at betale den fornærmede et af retten fastsat beløb til at dække omkostningerne ved offentliggørelse i en eller flere offentlige aviser enten af domskonklusionen alene eller tillige af begrundelsen for dommen. Dette gælder, selv om dommen kun lyder på mortifikation efter stk. 5.

Stk. 7. For ærefornærmelse mod en afdød dømmes den, som fremsætter eller udbreder ærefornærmende udtalelser mod en afdød.

§ 100. For diskrimination dømmes den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering.

Kapitel 22

Forbrydelser mod dyr

§ 101. For dyrplageri dømmes den, som ved mishandling, overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt.

Kapitel 23

Formueforbrydelser

§ 102. For tyveri dømmes den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse. Med rørlig ting sidestilles her og i det følgende en energimængde, der er fremstillet, opbevaret eller taget i brug til frembringelse af lys, varme, kraft eller bevægelse eller i andet økonomisk øjemed.

§ 103. For ulovlig omgang med hittegods dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding tilegner sig en fremmed rørlig ting, som ikke er i nogens varetægt, eller som ved ejerens forglemmelse eller på lignende tilfældig måde er kommet i gerningsmandens varetægt.

§ 104. For bedrageri dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding på svigagtig måde bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres nogen et formuetab.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som, uden at betingelserne for at anvende stk. 1 foreligger, på retsstridig måde forsætligt eller groft uagtsomt bevirker, at en person, der

befinder sig i en vildfarelse, af denne grund bestemmes til en handling eller undladelse, og derved påfører den pågældende eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et betydeligt formuetab.

§ 105. For databedrageri dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding retsstridigt ændrer, tilføjer eller sletter oplysninger eller programmer til elektronisk databehandling eller i øvrigt retsstridigt søger at påvirke resultatet af en sådan databehandling.

§ 106. For underslæb dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding

- 1) tilegner sig en fremmed rørlig ting eller penge, som er betroet den pågældende, eller
- 2) fragår modtagelsen af lån eller af en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke dispositioner over købte genstande, med hensyn til hvilke en sælger har forbeholdt sig ejendomsret, indtil købesummen er betalt.

§ 107. For mandatsvig dømmes, for så vidt forholdet ikke falder ind under §§ 102-106, den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding påfører en anden formuetab

- 1) ved misbrug af en for den pågældende skabt adgang til at handle med retsvirkning for denne eller
- 2) ved i et formueanliggende, som det påhviler den pågældende at varetage for den anden, at handle mod dennes tarv.

§ 108. For afpresning dømmes, i det omfang forholdet ikke falder ind under § 112,

- 1) den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding truer nogen med vold, betydelig skade på gods eller frihedsberøvelse, med at fremsætte usand sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold eller åbenbare privatlivet tilhørende forhold, eller
- 2) den, som truer nogen med at anmelde eller åbenbare et strafbart forhold eller med at fremsætte sande ærerørige beskyldninger for derigennem at skaffe sig eller andre en vinding, der ikke er tilbørligt begrundet ved det forhold, som har givet anledning til fremsættelse af truslen.

§ 109. For skyldnersvig dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding

- 1) afhænder eller på anden måde råder over gods, der tilhører den pågældende, og hvorover tredjemand har erhvervet en rettighed, som handlingen er uforenelig med, eller
- 2) ved falske foregivender, forstikkelse, uforholdsmæssigt forbrug eller på anden lignende måde unddrager sine ejendele eller fordringer fra at tjene sine fordringshave-re eller nogle af disse til fyldestgørelse.

§ 110. For åger dømmes den, som udnytter en anden persons betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til i et aftaleforhold at opnå eller betinge en ydelse,

der står i væsentligt misforhold til modydelsen, eller som der ikke skal ydes vederlag for.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som, uden at betingelserne for at anvende stk. 1 foreligger, ved indgåelse af en aftale på utilbørlig måde benytter sig af modpartens økonomiske vanskeligheder eller i øvrigt af dennes underlegne stilling.

§ 111. For hæleri dømmes den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en lovovertrædelse, der kan medføre et kriminalretligt ansvar, medmindre forholdet er omfattet af § 111 a, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en overtrædelse, der kan medføre et kriminalretligt ansvar.

Stk. 2. Et kriminalretligt ansvar efter denne bestemmelse kan ikke pålægges den, som modtager udbytte til sædvanligt underhold fra familiemedlemmer eller samlever, eller den, der modtager udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester.

§ 111 a. For hvidvask dømmes den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en forbrydelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.

§ 112. For røveri dømmes den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

- 1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,
- 2) bringer en stjålet ting i sikkerhed eller
- 3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

§ 113. For tingsbeskadigelse dømmes den, der forsætligt ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, eller som groft uagtsomt over hærverk af betydeligt omfang.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, der ved at ødelægge, beskadige eller bortskaffe sine ejendele unddrager dem fra at tjene sine fordringshavere eller nogen enkelt af disse til fyldestgørelse.

§ 114. For brugstyveri dømmes den, der uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som uberettiget hindrer en anden i helt eller delvis, at råde over ting.

§ 115. For selvtægt dømmes den, som ulovligt tager sig selv til rette.

§ 116. For at modtage eller yde returkommission dømmes den, som, uden at betingelserne for at anvende § 107 foreligger, ved varetægelse af en andens formueanliggender for sig selv eller andre på pligtstridig måde modtager, fordrer eller lader sig tilsige gave eller anden fordel, såvel som den, der yder, lover eller tilbyder en sådan gave eller anden fordel.

§ 117. For bestikkelse af voldgiftsdommer dømmes den, som uberettiget yder, lover eller tilbyder nogen, der i Grøn-

land, på Færøerne, i Danmark eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, en gave eller anden fordel for at formå den pågældende til at gøre eller undlade noget under udøvelsen af dette hverv.

Stk. 2. På samme måde dømmes den, som i Grønland, på Færøerne, i Danmark eller i udlandet virker som voldgiftsdommer, og som under udøvelsen af dette hverv uberettiget modtager, fordrer eller lader sig tilsige en gave eller anden fordel.

Tredje del Foranstaltningerne

Afsnit I

Almindelige bestemmelser om foranstaltninger

Kapitel 24

Valg og udmåling af foranstaltninger

§ 118. Samtidig med at retten ved dom fastslår, at tiltalte har begået en forbrydelse, træffes der i dommen bestemmelse om, hvilken af de i § 119 nævnte foranstaltninger der skal anvendes, jf. dog § 121, stk. 2.

§ 119. Retten kan træffe bestemmelse om:

- 1) Advarsel, jf. kapitel 25.
- 2) Bøde, jf. kapitel 26.
- 3) Betinget anstaltsdom, jf. kapitel 27.
- 4) Dom til tilsyn, jf. kapitel 28.
- 5) Dom til samfundstjeneste, jf. kapitel 29.
- 6) Dom til anstalt og tilsyn, jf. kapitel 30.
- 7) Anbringelse i anstalt, jf. kapitel 31.

Stk. 2. Retten kan i stedet træffe bestemmelse om:

- 1) Særlige hjælpeforanstaltninger over for unge, jf. kapitel 32.
- 2) Særlige foranstaltninger over for sindssyge eller mentalt retarderede, jf. kapitel 33.
- 3) Forvaring, jf. kapitel 34.

§ 120. (Ophævet)

§ 121. Ved valget og udmålingen af foranstaltning skal der tages hensyn til

- 1) lovovertrædelsens grovhed, herunder samfundets interesse i at modvirke handlinger af den pågældende art, og
- 2) gerningsmandens personlige forhold, herunder hvad der skønnes nødvendigt for at afholde den pågældende fra yderligere lovovertrædelser.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan retten undlade at idømme nogen foranstaltning. Retten træffer i så fald bestemmelse herom i dommen.

§ 122. Har den dømte været anholdt, tilbageholdt eller indlagt til mentalundersøgelse, afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen eller indlæggelsen har varet, i den idømte anstaltsdom. Frihedsberøvelser, der ikke har varet i mindst 24 timer, medfører ikke afkorting. Har den dømte under frihedsberøvelsen væ-

ret isoleret efter rettens bestemmelse, afkortes yderligere et antal dage svarende til en dag for hvert påbegyndt tidsrum af 3 døgn, hvor den dømte har været isoleret. Dommen skal indeholde oplysning om varigheden af frihedsberøvelser, indlæggelser og isolation, der medfører afkortning. Retten kan undtagelsesvis bestemme, at hele anstaltsdommen skal anses for udstået, selv om den idømte anstaltstid er længere end den tid, hvori den dømte har været frihedsberøvet eller indlagt. Hvis en anke afvises eller frafaldes, træffes en sådan afgørelse af den overordnede ret. Er der idømt bøde, skal det i dommen bestemmes, at bøden eller en del af denne skal anses for udstået.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved retsafgørelser efter § 139, stk. 2, i tilfælde, hvor den dømte før afgørelsen har været anholdt eller tilbageholdt.

Stk. 3. Har den dømte været anholdt, tilbageholdt eller indlagt til mentalundersøgelse i udlandet, bestemmer retten, i hvilket omfang der skal ske afkortning i den idømte sanktion.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for personer, der indsættes til afsoning efter at have været anholdt eller tilbageholdt på grund af overtrædelse af vilkår for benådning eller prøveløsladelse.

§ 123. Som forhold, der kan begrunde, at der idømmes en mindre indgribende foranstaltning, eller at der efter omstændighederne ikke idømmes nogen foranstaltning, regnes,

- 1) at gerningsmanden har handlet i undskyldelig uvidenhed eller undskyldelig misforståelse af retsregler, der forbyder eller påbyder at foretage handlingen,
- 2) at gerningsmanden har overskredet grænserne for lovligt nødværge eller for nødret,
- 3) at gerningen er begået i oprørt sindsstemning, der er fremkaldt ved ulovligt angreb eller grov fornærmelse fra den forurettedes side, eller at gerningen i øvrigt er begået under indflydelse af stærk sindsbevægelse eller under forbigående sjælelig uligevægt,
- 4) at gerningsmanden ved sit afhængighedsforhold til en anden eller ved trussel om betydelig skade har ladet sig bevæge til gerningen,
- 5) at lovovertræderen kun har villet yde en mindre væsentlig bistand til gerningen eller styrke et allerede fatet forsæt,
- 6) at lovovertrædelsen ikke er fuldbyrdet, navnlig når gerningsmanden frivilligt og ikke på grund af tilfældige hindringer for gerningens udførelse eller for opnåelse af det ved denne tilsigtede formål afstår fra iværksættelse eller hindrer fuldbyrdelsen eller gør forsøg på det,
- 7) at gerningsmanden, efter at lovovertrædelsen er fuldbyrdet, frivilligt har afværget den fare, der fulgte af den pågældendes handling, eller har genoprettet den skade, der er forvoldt ved gerningen, eller har forsøgt på det,
- 8) at gerningsmanden frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuld tilståelse, eller
- 9) at særlige omstændigheder i øvrigt taler for en mildere bedømmelse af den begåede lovovertrædelse.

§ 124. Findes nogen, som allerede er dømt, skyldig i en lovovertrædelse, der er begået før dommen, træffer retten

bestemmelse om en ny foranstaltning, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Er fuldbyrdelsen af den tidligere foranstaltning ikke afsluttet, kan der idømmes en ny foranstaltning i stedet for den, der tidligere er idømt.

Afsnit II

De enkelte foranstaltninger og andre retsfølger af en forbrydelse

Kapitel 25

Advarsel

§ 125. Advarsel kan anvendes, hvis lovovertrædelsen er af særlig ringe grovhed, og navnlig når gerningsmanden ikke tidligere er idømt foranstaltning.

§ 126. En advarsel meddeles den dømte af retten, der samtidig anfører i dommen, at sagen er afgjort ved en advarsel.

Kapitel 26

Bøde

§ 127. Bøde kan anvendes, hvis en mere indgribende foranstaltning ikke er nødvendig.

Stk. 2. Bøde kan idømmes som tillægsforanstaltning til andre foranstaltninger, navnlig når tiltalte ved lovovertrædelsen har opnået eller tilsigtet at opnå økonomisk vinding for sig selv eller andre.

Stk. 3. Ved fastsættelse af bødens størrelse skal der, ud over hvad der følger af § 121, tages hensyn til gerningsmandens betalingsevne og den opnåede eller tilsigtede fortjeneste.

Stk. 4. Bøder tilfalder statskassen, medmindre andet er bestemt i den øvrige lovgivning.

§ 128. Retten kan i dommen fastsætte en frist for bødens betaling.

Stk. 2. Politiet kan efter anmodning fra den dømte træffe bestemmelse om afdragsvis betaling af bøden.

Stk. 3. Betales en bøde ikke, skal den inddrives ved udlæg eller ved tilbageholdelse i løn eller andre udbetalinger i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 45-47.

Stk. 4. Kan bøden ikke inddrives, og må det antages, at den dømte unddrager sig betalingen af modvilje, kan retten i sager, der er undergivet offentlig påtale, efter anmodning fra politiet bestemme, at den dømte skal anbringes i anstalt i en bestemt tid.

Stk. 5. Ved fastsættelsen af anstaltsopholdets varighed efter stk. 4 skal der tages hensyn til størrelsen af det skyldige beløb. Overstiger dette ikke 10.000 kr., kan anstaltsanbringelse i mere end 10 dage ikke anvendes. Der kan i intet tilfælde træffes bestemmelse om anstaltsanbringelse i mere end 60 dage.

Stk. 6. Stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på bøder, der er vedtaget for en administrativ myndighed.

Kapitel 27

Betinget anstaltsdom

§ 129. Betinget anstaltsdom kan anvendes, hvis

- 1) det skønnes tilstrækkeligt til at afholde gerningsmanden fra yderligere lovovertrædelser og
- 2) hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke taler imod at anvende denne foranstaltning.

Stk. 2. Retten fastsætter tiden for anbringelsen i dommen og bestemmer samtidig, at fuldbyrdelsen af foranstaltningen udsættes og bortfalder ved udløbet af en prøvetid. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år.

Stk. 3. En lovovertræder under 18 år må ikke idømmes en betinget anstaltsdom, medmindre særlige omstændigheder gør anvendelsen af betinget anstaltsdom påkrævet.

§ 130. Begår den dømte ny lovovertrædelse inden for den af retten fastsatte prøvetid, og indbringes sagen for retten inden prøvetidens udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

Kapitel 28

Dom til tilsyn

§ 131. Dom til tilsyn kan anvendes, hvis

- 1) gerningsmanden har behov for støtte eller behandling,
- 2) der er behov for den kontrol, som tilsynet indebærer, og
- 3) hensynet til lovovertrædelsens grovhed ikke taler afgørende imod at anvende denne foranstaltning.

Stk. 2. En gerningsmand under 18 år må ikke idømmes dom til tilsyn, medmindre særlige omstændigheder gør anvendelsen af dom til tilsyn påkrævet.

§ 132. Ved dom til tilsyn bestemmer retten, at den dømte skal undergive sig tilsyn af en af retten beskikket tilsynsførende eller af kriminalforsorgen. Udøves tilsynet af kriminalforsorgen, beskikker kriminalforsorgen den tilsynsførende og træffer bestemmelse om, hvor ofte og på hvilken måde den dømte skal holde sig i forbindelse med den tilsynsførende.

Stk. 2. Tilsynstiden fastsættes af retten og kan i almindelighed ikke overstige 3 år. Under særlige omstændigheder kan dog fastsættes en tilsynstid på indtil 5 år.

Stk. 3. Retten kan i dommen fastsætte vilkår efter §§ 133-136. Varigheden af disse, der fastsættes af retten, kan ikke overstige tilsynstiden.

§ 133. Det kan pålægges den dømte at overholde kriminalforsorgens bestemmelser med hensyn til opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samvær med bestemte personer. Kriminalforsorgen kan dog kun bestemme, at den dømte skal tage ophold, arbejde eller uddannelse uden for det sted, hvor den pågældende i forvejen har bopæl eller opholder sig, hvis der i dommen er truffet bestemmelse herom.

Stk. 2. Hvis det findes mere formålstjenligt, kan der ved dommen umiddelbart fastsættes bestemmelser af den i stk. 1 nævnte karakter.

§ 134. Ved særskilt bestemmelse i dommen kan retten fastsætte som vilkår, at den dømte efter bestemmelse af kriminalforsorgen tager ophold i dertil egnet hjem, herunder privat hjem eller institution.

Stk. 2. Hvis det findes mere formålstjenligt, kan der ved dommen umiddelbart fastsættes vilkår om den dømtes ophold som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. I forbindelse med fastsættelse af vilkår efter stk. 1 og 2 skal der ved dommen samtidig fastsættes en længstetid for opholdets varighed.

§ 135. Retten kan i dommen fastsætte som vilkår, at den dømte efter bestemmelse af kriminalforsorgen

- 1) undergiver sig afvænningsbehandling for misbrug af alkohol, narkotika eller lignende stoffer, om nødvendigt i særlig institution eller på hospital i Grønland,
- 2) undergiver sig lægelig behandling, om nødvendigt på hospital i Grønland, eller
- 3) undergiver sig psykologisk eller psykiatrisk/sexologisk behandling.

Stk. 2. Hvis det findes mere formålstjenligt, kan der ved dommen umiddelbart træffes bestemmelse om de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

§ 136. Der kan desuden fastsættes andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte

- 1) afholder sig fra misbrug af alkohol, narkotika eller lignende stoffer,
- 2) afholder sig fra at indtage eller skaffe sig alkohol eller
- 3) retter sig efter kriminalforsorgens bestemmelser om indskrænkninger i rådigheden over indtægt og formue og om opfyldelsen af økonomiske forpligtelser.

§ 137. De bestemmelser, der er fastsat i dommen, kan senere ophæves eller med virkning for tilsynstiden ændres af retten efter anmodning fra anklagemyndigheden, kriminalforsorgen eller den dømte. Anmodning fra kriminalforsorgen eller den dømte fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten.

Stk. 2. Tages en anmodning fra den dømte om ophævelse eller ændring ikke til følge, kan spørgsmålet først indbringes for retten igen, når der er forløbet ½ år fra afgørelsen.

§ 138. Begår den dømte ny lovovertrædelse i tilsynstiden, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

§ 139. Hvis den dømte unddrager sig tilsynet eller overtræder de vilkår, der er meddelt, indbringer anklagemyndigheden uden ophold sagen for retten, der kan

- 1) tildele den dømte en advarsel eller
- 2) tilføje eller ændre vilkår og forlænge tilsynstiden inden for den i § 132, stk. 2, fastsatte længstetid.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte forholdsregler er utilstrækkelige til at formå den dømte til at overholde dommen, kan retten tillige eller i stedet idømme bøde eller om nødvendigt dømme vedkommende til midlertidig anbringelse i anstalt i et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 3 måneder. § 151 finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis det må anses for formålsløst fortsat at anvende tilsyn, kan retten ophæve dommen og i forbindelse hermed idømme en anden foranstaltning.

Kapitel 29

Dom til samfundstjeneste

§ 140. Dom til samfundstjeneste kan anvendes, hvis

- 1) gerningsmanden findes egnet hertil og
- 2) betinget anstaltdom eller dom til tilsyn ikke findes tilstrækkelig af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

§ 141. Ved dom til samfundstjeneste fastsætter retten, at den dømte efter kriminalforsorgens nærmere bestemmelse skal udføre ulønnet samfundstjeneste i mindst 40 og højst 240 timer. Den fastsatte arbejdspligt skal opfyldes inden for en længstetid, der udmåles i forhold til antallet af arbejdstimer. Længstetiden kan af kriminalforsorgen forlænges, hvis særlige forhold taler derfor, dog ikke ud over tilsynstiden. Kriminalforsorgens afgørelse om forlængelse af længstetiden indbringes efter anmodning fra den dømte for retten.

Stk. 2. Den dømte undergives tilsyn i en af retten fastsat periode på højst 2 år. Tilsynstiden ophører dog, når længstetiden for arbejdspligtens opfyldelse er udløbet, medmindre andet er bestemt i dommen. Hvis det findes formålstjenligt, kan retten desuden fastsætte vilkår i overensstemmelse med bestemmelserne om tilsynsdom, jf. §§ 133-136.

§ 142. Begår den dømte ny lovovertrædelse i tilsynstiden, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

§ 143. Hvis den dømte overtræder bestemmelsen om samfundstjeneste eller overtræder de vilkår, der er fastsat i forbindelse hermed, indbringer anklagemyndigheden uden ophold sagen for retten, der kan ophæve dommen og i forbindelse hermed idømme en anden foranstaltning. Ved fastsættelsen af en ny foranstaltning skal retten tage hensyn til omfanget af den samfundstjeneste, som den dømte har udført.

Stk. 2. Hvis særlige forhold taler for det, kan retten i stedet

- 1) tildele den dømte en advarsel eller
- 2) forlænge længstetiden for udførelsen af samfundstjeneste og tilsynstiden inden for den i § 141, stk. 2, fastsatte grænse.

Kapitel 30

Dom til anstalt og tilsyn

§ 144. Dom til anstalt og tilsyn kan anvendes, hvis dom til tilsyn eller samfundstjeneste ikke findes tilstrækkelig af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

Stk. 2. En gerningsmand under 18 år må ikke dømmes til anstalt og tilsyn, medmindre særlige omstændigheder gør en sådan foranstaltning påkrævet.

§ 145. Ved dom til anstalt og tilsyn bestemmer retten, at den dømte skal anbringes i anstalt i et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 6 måneder. Retten fastsætter samtidig, at den dømte efterfølgende skal undergive sig tilsyn. Bestemmelserne i kapitel 28 om tilsynsdomme finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Der kan ikke ske prøveløsladelse eller endelig løsladelse, før anstaltstiden er udstået.

Kapitel 31

Anbringelse i anstalt

§ 146. Anbringelse i anstalt kan anvendes, når det er nødvendigt

- 1) for at forebygge, at gerningsmanden begår yderligere lovovertrædelser, eller
- 2) af hensyn til lovovertrædelsens grovhed.

Stk. 2. En gerningsmand under 18 år må ikke dømmes til anbringelse i anstalt, medmindre særlige omstændigheder gør sådan anbringelse påkrævet.

§ 147. Tiden for anbringelsen i anstalt, som ikke kan overstige 10 år, fastsættes i dommen.

Stk. 2. Begår den dømte ny lovovertrædelse under ophold i anstalt, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for det nye forhold.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis den dømte begår ny lovovertrædelse efter at være dømt til anbringelse i anstalt, men inden anbringelse i anstalt er iværksat.

§ 148. Retten kan bestemme, at den dømte skal overføres til hospital i Grønland eller i Danmark, hvis

- 1) overførsel ikke kan ske efter § 234, stk. 1,
- 2) den dømte må anses for omfattet af den i § 156 omhandlede personkreds og
- 3) den dømte som følge heraf er uegnet til fortsat ophold i anstalt.

Stk. 2. Må den dømte anses for omfattet af § 161, kan retten bestemme, at den dømte skal overføres til forvaring, hvis overførsel ikke kan ske efter § 234, stk. 1.

Stk. 3. Rettens afgørelse om overførsel træffes efter anmodning fra anklagemyndigheden eller kriminalforsorgen. Kriminalforsorgens anmodning fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Overførsel kan ske midlertidigt eller for resten af anstaltstiden. § 163, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 149. Når to tredjedele af anstaltstiden, dog mindst 4 måneder, er forløbet, afgør Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, om den dømte skal løslades på prøve. Løsladelse kan dog ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Løsladelse på prøve forudsætter, at den dømtes forhold ikke gør løsladelse utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at vedkommende erklærer at ville overholde de vilkår, der er knyttet til løsladelsen.

Stk. 3. Løsladelsen betinges af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår ny lovovertrædelse. Prøvetiden kan ikke overstige 3 år. Hvis den resterende del af anstaltstiden overstiger 3 år, kan dog fastsættes en prøvetid på indtil 5 år.

Stk. 4. Det kan fastsættes som vilkår for prøveløsladelsen, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne undergives tilsyn. Som yderligere vilkår kan fastsættes samme bestemmelser som i en dom til tilsyn, jf. §§ 133-136.

§ 150. Begår den prøveløsladte ny lovovertrædelse i prøvetiden, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse og eventuelt samtidig ændre vilkårene for prøveløsladelsen.

Stk. 2. Overtræder den prøveløsladte bestemmelser, der er fastsat efter § 149, stk. 4, indbringes sagen for retten, der kan

- 1) tildele den prøveløsladte en advarsel,
- 2) ændre bestemmelserne og forlænge prøvetiden inden for den i § 149, stk. 3, fastsatte længstetid eller
- 3) træffe bestemmelse om genindsættelse.

Stk. 3. Begår den prøveløsladte ny lovovertrædelse i prøvetiden, uden at der rejses tiltale herfor, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse. Det samme gælder, hvis den prøveløsladte i udlandet dømmes for kriminelt forhold begået i prøvetiden, uden at der i forbindelse med dommen er taget stilling til spørgsmålet om fuldbyrdelse af reststraffen.

Stk. 4. Afgørelse efter stk. 2, jf. stk. 3, kan kun træffes inden prøvetidens udløb.

Stk. 5. Hvis genindsættelse er bestemt i medfør af stk. 2, jf. stk. 3, kan fornyet prøveløsladelse ske, når det findes hensigtsmæssigt. Med hensyn til prøvetid efter sådan prøveløsladelse gælder de i § 149, stk. 3, fastsatte tider med fradrag af den tid, i hvilken den pågældende tidligere har været prøveløsladt.

§ 151. Er anstaltstiden 4 måneder eller derunder, kan Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland træffe bestemmelse om endelig løsladelse, når to tredjedele af tiden er forløbet.

Kapitel 32

Særlige foranstaltninger over for unge kriminelle

§ 152. Dom til særlige hjælpeforanstaltninger over for unge kan anvendes, hvis gerningsmanden på domstidspunktet er under 18 år eller i særlige tilfælde under 20 år.

Stk. 2. Ved en dom til særlige hjælpeforanstaltninger over for unge fastsætter retten, at den dømte undergives tilsyn

af de sociale myndigheder med hjælpeforanstaltninger efter den sociale lovgivning. Retten fastsætter endvidere, at den unge skal undergive sig de forskrifter, som de sociale myndigheder pålægger den pågældende. Dette kan dog kun ske, i det omfang de sociale myndigheder har erklæret at ville påtage sig tilsynet.

Stk. 3. Retten fastsætter en længstetid for foranstaltningen, der i almindelighed ikke kan overstige 2 år. Under særlige omstændigheder kan dog fastsættes en længstetid på indtil 3 år.

§ 153. De sociale myndigheder fastsætter de nærmere hjælpeforanstaltninger i henhold til den sociale lovgivning og bestemmer, hvor længe disse skal vare inden for den af retten fastsatte længstetid, jf. § 152, stk. 3.

§ 154. Begår den dømte ny lovovertrædelse inden for den af retten fastsatte længstetid, og indbringes sagen for retten inden dennes udløb, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler derfor, kan retten fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse.

§ 155. Hvis den dømte unddrager sig tilsynet eller tilside-sætter de forskrifter, der pålægges vedkommende af de sociale myndigheder, kan anklagemyndigheden på ny indbringe sagen for retten, der i så fald kan indskærpe dommens bestemmelser.

Stk. 2. Må dette anses for utilstrækkeligt til at formå den dømte til at efterleve dommen, kan retten tillige pålægge den dømte at betale en bøde.

Stk. 3. Må det anses for formålsløst fortsat at anvende særlige hjælpeforanstaltninger over for den unge, kan retten ophæve dommen og i den forbindelse træffe bestemmelse om en anden foranstaltning.

Kapitel 33

Særlige foranstaltninger over for psykisk syge kriminelle

§ 156. Hvis gerningsmanden på tidspunktet for lovovertrædelsen var sindssyg eller i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, eller var mentalt retarderet, kan der idømmes foranstaltninger efter dette kapitel, når det er nødvendigt for at forebygge, at gerningsmanden begår yderligere lovovertrædelser.

Stk. 2. Tilsvarende gælder, hvis gerningsmanden efter tidspunktet for lovovertrædelsen, men før dom er afsagt, er blevet mentalt retarderet eller er kommet i en ikke blot forbigående tilstand af sindssygdom.

§ 157. Hvis det findes formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, kan retten bestemme, at den dømte skal anbringes på hospital eller anden institution i Grønland eller i Danmark.

Stk. 2. Hvis mindre indgribende foranstaltninger skønnes tilstrækkelige, kan der idømmes sådanne foranstaltninger. Retten kan herunder træffe bestemmelse om behandling på hospital eller anden institution i Grønland eller i Danmark eller om tilsyn efter bestemmelserne i kapitel 28.

§ 158. Medfører en foranstaltning efter § 157, at den dømte skal anbringes på hospital eller i anden institution, eller giver foranstaltningen mulighed herfor, fastsættes en længstetid på 3 år for denne foranstaltning. Længstetiden omfatter også foranstaltninger, som senere fastsættes efter § 159, jf. § 157, og som medfører en lempelse af den hidtidige foranstaltning. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse fastsætte en ny længstetid på 2 år.

Stk. 2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes dog i almindelighed ingen længstetid, hvis den dømte findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 98 nævnte art, brandstiftelse, voldtægt eller anden alvorlig sædelighedsforbrydelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser. Er der ikke fastsat en længstetid, indbringer anklagemyndigheden spørgsmålet om ændring eller endelig ophævelse af foranstaltningen for retten 3 år efter afgørelsen, medmindre spørgsmålet har været forelagt for retten inden for de sidste 2 år. Derefter forelægges spørgsmålet for retten mindst hvert andet år.

Stk. 3. Ved andre foranstaltninger end de i stk. 1 nævnte fastsættes en længstetid for foranstaltningen, der ikke kan overstige 2 år. Under særlige omstændigheder kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden ved kendelse forlænge længstetiden. Den samlede tid for foranstaltningen kan ikke overstige 3 år.

§ 159. Det påhviler anklagemyndigheden at påse, at en foranstaltning efter § 157 ikke opretholdes i længere tid og i videre omfang end nødvendigt.

Stk. 2. Retten træffer afgørelse om ophævelse eller ændring af den idømte foranstaltning.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes efter anmodning fra anklagemyndigheden, kriminalforsorgen, den dømte, dennes bistandsværge eller vedkommende hospital eller institution. Anmodning fra kriminalforsorgen, den dømte, dennes bistandsværge eller vedkommende hospital eller institution fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en anmodning fra den dømte eller dennes bistandsværge ikke til følge, kan spørgsmålet først indbringes for retten igen, når der er forløbet et halvt år fra afgørelsen.

§ 160. Begår den dømte ny lovovertrædelse under foranstaltningens fuldbyrdelse, fastsætter retten en samlet foranstaltning for dette forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, medmindre den anser den tidligere foranstaltning for tilstrækkelig. Retten kan i stedet fastsætte en foranstaltning alene for det nye forhold.

Kapitel 34

Forvaring

§ 161. Forvaring på ubestemt tid kan anvendes, hvis

- 1) gerningsmanden findes skyldig i drab, røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler af den i § 98 nævnte art, voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller brandstiftelse eller i forsøg på en af de nævnte forbrydelser,

- 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om den pågældende, herunder navnlig om tidligere kriminalitet, må antages, at den pågældende frembyder nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og
- 3) anvendelse af forvaring er nødvendig for at forebygge denne fare.

§ 162. Retten træffer afgørelse om løsladelse, endeligt eller på prøve. Prøvetiden kan ikke overstige 5 år. I øvrigt finder bestemmelserne i § 149, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse ved løsladelse på prøve.

Stk. 2. Begår den prøveløsladte i prøvetiden en ny lovovertrædelse, eller overtræder den prøveløsladte bestemmelser fastsat efter § 149, stk. 4, træffer retten bestemmelse om retsfølgen i overensstemmelse med § 150.

Stk. 3. Rettens afgørelse om prøveløsladelse træffes efter anmodning fra anklagemyndigheden, kriminalforsorgen, den dømte eller dennes bistandsværge. Anmodning fra kriminalforsorgen, den dømte eller dennes bistandsværge fremsættes over for anklagemyndigheden, der snarest muligt indbringer spørgsmålet for retten. Tages en anmodning fra den dømte eller dennes bistandsværge ikke til følge, kan spørgsmålet først indbringes for retten igen, når der er forløbet et halvt år fra afgørelsen.

Stk. 4. Det påhviler anklagemyndigheden at påse, at en dom til forvaring ikke opretholdes i længere tid end nødvendigt. Anklagemyndigheden skal indbringe spørgsmålet om prøveløsladelse for retten senest 3 år efter dommen og derefter hvert andet år. Er genindsættelse sket, indbringes spørgsmålet 2 år efter genindsættelsen og derefter hvert andet år.

Kapitel 35

Bistandsværger

§ 163. Hvis der bliver tale om at idømme en person foranstaltninger efter § 157 eller forvaring efter § 161, kan retten beskikke en bistandsværge, så vidt muligt en af den tiltalte nærmeste pårørende, der skal bistå tiltalte under sagen sammen med dennes forsvarer.

Stk. 2. Er en person idømt foranstaltninger eller forvaring som nævnt i stk. 1, skal der beskikkes den dømte en bistandsværge. Denne skal holde sig underrettet om den dømtes tilstand og sørge for, at opholdet og andre indgreb ikke udstrækkes længere end nødvendigt. Beskikkelsen ophører, når foranstaltningen endeligt ophæves.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om antagelse af og vederlag til bistandsværger samt om disses opgaver og nærmere beføjelser.

Kapitel 36

Rettighedsfortabelse

§ 164. Forbrydelse medfører ikke tab af borgerlige rettigheder.

Stk. 2. Den, der er dømt for en forbrydelse, kan dog udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, hvis det udviste for-

hold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Stk. 3. Spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af en i stk. 2 omhandlet virksomhed, skal af påtalemyndigheden efter anmodning enten fra den, der har fået afslag på ansøgning om sådan autorisation eller godkendelse, eller fra vedkommende myndighed indbringes for retten. Hvis afgørelsen går ud på udelukkelse fra den pågældende virksomhed, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Autorisation eller godkendelse kan også inden udløbet af denne frist meddeles af vedkommende myndighed.

§ 165. Den, som udøver en af de i § 164, stk. 2, omhandlede virksomheder, kan ved dom for forbrydelse frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, hvis det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Stk. 2. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, om udøvelse af anden virksomhed. Efter samme regel kan der ske frakendelse af retten til at være stifter af eller direktør eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab eller en forening, som kræver særlig offentlig godkendelse, eller en fond.

Stk. 3. Frakendelsen sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten efter de i § 164, stk. 3, fastsatte regler. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tillade, at indbringelse for retten sker, inden den i 1. pkt. nævnte 5-års-frist er forløbet.

Stk. 4. Retten kan under behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager udelukke den pågældende fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Det kan ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 37

Konfiskation

§ 166. Udbyttet ved en forbrydelse eller et hertil svarende beløb kan helt eller delvis konfiskeres. Savnes der tilstrækkeligt grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte.

Stk. 2. Såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor, kan der ske konfiskation af

- 1) genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en forbrydelse,
- 2) genstande, der er frembragt ved en forbrydelse, og
- 3) genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en forbrydelse.

Stk. 3. Genstande, som er af væsentlig betydning for gerningsmandens udøvelse af lovligt erhverv, må ikke konfiskeres, medmindre ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. I stedet for konfiskation af de i stk. 2 nævnte genstande kan der konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.

Stk. 5. I stedet for konfiskation efter stk. 2 kan der træffes bestemmelse om foranstaltninger vedrørende genstandene til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser.

Stk. 6. Når en forening opløses ved dom, kan dens formue, arkiv, protokoller og lignende konfiskeres.

§ 167. Konfiskation efter § 166, stk. 1, kan ske hos den, hvem udbyttet er tilfaldet umiddelbart ved forbrydelsen.

Stk. 2. Konfiskation af de i § 166, stk. 2 og 4, nævnte genstande og værdier kan ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelser, og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet.

Stk. 3. Særligt sikrede rettigheder over genstande, der konfiskeres, bortfalder kun efter rettens bestemmelse under betingelser svarende til de i stk. 2 anførte.

Stk. 4. Har en af de i stk. 1 og 2 nævnte personer efter forbrydelsen foretaget dispositioner over udbytte eller genstande omfattet af § 166, stk. 2, eller rettigheder herover, kan det overdragne eller dets værdi konfiskeres hos erhververen, hvis denne var bekendt med det overdragnes forbindelse med forbrydelsen eller har udvist grov uagtsomhed i denne henseende, eller hvis overdragelsen er sket som gave.

Stk. 5. Hvis en person, der har konfiskationsansvar efter stk. 1-4, dør, bortfalder dennes ansvar. Dette gælder dog ikke konfiskation efter § 166, stk. 1.

§ 168. Der kan foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en forbrydelse, når

- 1) handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og
- 2) der er tale om en særlig grov lovovertrædelse eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Stk. 2. Under betingelser som nævnt i stk. 1 kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, som den pågældendes ægtefælle eller samlever har erhvervet, medmindre

- 1) formuegodet er erhvervet mere end 5 år før den forbrydelse, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1, eller
- 2) ægteskabet eller samlivsforholdet ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen.

Stk. 3. Under betingelser som nævnt i stk. 1 kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder overdraget til en juridisk person, som den pågældende alene eller sammen med sine nærmeste har en bestemmende indflydelse på. Det samme gælder, hvis den pågældende opbeholder en betydelig del af den juridiske persons indtægter. Konfiskation kan dog ikke ske, hvis formuegodet er overdraget til den juridiske person mere end 5 år før den forbrydelse, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1.

Stk. 4. Konfiskation efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at et formuegode er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler.

Stk. 5. I stedet for konfiskation af bestemte formuegoder efter stk. 1-3 kan der konfiskeres et beløb svarende til deres værdi eller en del heraf.

§ 169. Sker der konfiskation efter § 166, stk. 1, eller § 168, og har nogen erstatningskrav i anledning af lovovertrædelsen, kan det konfiskerede anvendes til dækning af erstatningskravet.

Stk. 2. Det samme gælder genstande og værdier konfiskeret efter § 166, stk. 2 og 4, såfremt der ved dommen træffes bestemmelse derom.

Stk. 3. Har den dømte i et af de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde betalt den forurettede erstatning efter dommen, nedsættes konfiskationsbeløbet tilsvarende.

§ 170. Genstande, som på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville blive brugt ved en forbrydelse, kan konfiskeres, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge forbrydelsen. Der kan under samme betingelser ske konfiskation af andre formuegoder, herunder penge. § 166, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Afsnit III

Fuldbyrkelse af foranstaltninger

Kapitel 38

Almindelige bestemmelser om fuldbyrkelse af foranstaltninger

Fuldbyrkelsens mål og midler

§ 171. Fuldbyrkelsen af en foranstaltning har som hovedformål at medvirke til at begrænse kriminalitet.

Stk. 2. Ved varetagelsen af hovedformålet efter stk. 1 skal fuldbyrkelsesmyndigheden både støtte og motivere den dømte til gennem personlig, social og arbejds- og uddannelsesmæssig udvikling at leve en kriminalitetsfri tilværelse og udøve den kontrol og sikkerhed, der er nødvendig for at gennemføre foranstaltningen.

§ 172. Der må ikke under fuldbyrkelsen af en foranstaltning pålægges en person andre begrænsninger i tilværelsen end sådanne, der er fastsat ved lov eller er en følge af selve foranstaltningen.

Fuldbyrkelsesmyndighederne

§ 173. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, der hører under Direktoratet for Kriminalforsorgen, varetager fuldbyrkelsen af foranstaltninger fastsat efter denne lov, jf. dog §§ 177, 239 og 240.

§ 174. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om indretning af institutioner under kriminalforsorgen til fuldbyrkelse af foranstaltninger, herunder om indretningen af tilsynsafdelinger, pensioner og anstalter og om indretning af åbne og lukkede afdelinger i anstalterne.

§ 175. Ved fuldbyrkelsen skal kriminalforsorgen samarbejde med politiet og domstolene, med social- og sundhedsvæsenet og med offentlige og private institutioner m.v., der

tilbyder uddannelse, beskæftigelse, behandling og anden bistand.

Iværksættelse

§ 176. Fuldbyrkelsen af foranstaltninger skal iværksættes snarest muligt.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om iværksættelse.

Kapitel 39

Fuldbyrkelse af bøder

§ 177. Bøde fuldbyrdes i overensstemmelse med § 128 af politidirektøren.

Stk. 2. Rettens bestemmelse efter § 128, stk. 4, om, at bøde skal udstås ved anbringelse i anstalt, fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel 43 om fuldbyrkelse af domme med anstaltsanbringelse.

Kapitel 40

Fuldbyrkelse af domme med tilsyn m.v.

Almindelige bestemmelser om gennemførelse af tilsyn m.v.

§ 178. Tilsyn og andre særvilkår, der er fastsat i medfør af denne lov, gennemføres af kriminalforsorgen, medmindre andet er bestemt i afgørelsen.

§ 179. Tilsynsmyndigheden skal vejlede den dømte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og eventuelle særvilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden skal endvidere i samarbejde med den dømte og snarest efter tilsynets iværksættelse udarbejde en plan for tilsynsperioden og tiden derefter. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med den dømtes forhold i tilsynsperioden og om nødvendigt søges tilpasset ændringer i disse forhold.

Tilsyn m.v. af kriminalforsorgen

§ 180. Vilkår om tilsyn indebærer, at den dømte skal holde sig i kontakt med kriminalforsorgen efter dennes nærmere bestemmelse, herunder møde hos kriminalforsorgen og modtage dennes besøg. Den dømte skal give kriminalforsorgen oplysninger om bopæl og beskæftigelse.

Stk. 2. Den dømte skal overholde særvilkår og give kriminalforsorgen sådanne oplysninger, som gennemførelsen af særvilkåret nødvendiggør.

Stk. 3. Den dømte skal efter anmodning dokumentere afgivne oplysninger.

Stk. 4. Den dømte skal i øvrigt overholde de bestemmelser, som kriminalforsorgen fastsætter til gennemførelsen af tilsynet og eventuelle særvilkår.

§ 181. Kriminalforsorgen skal i tilsynsperioden holde sig underrettet om den dømtes forhold, herunder om den pågældendes bopæl og beskæftigelse.

Stk. 2. Kriminalforsorgen skal påse, at ubetingede særvilkår iværksættes og overholdes. Kriminalforsorgen skal endvidere holde sig underrettet om sådanne særlige forhold hos den dømte, som kan medføre iværksættelse af betingede

særvilkår eller ændring eller ophævelse af allerede iværksatte særvilkår.

Stk. 3. Kriminalforsorgen skal fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre tilsynet og eventuelle særvilkår.

§ 182. Kriminalforsorgen skal tilbyde den dømte vejledning og bistand med hensyn til den pågældendes beskæftigelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse. Kriminalforsorgen skal i den forbindelse formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde bistand.

§ 183. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelse af tilsyn og eventuelle særvilkår, herunder om tilsynets iværksættelse, om kontakthypighed og om samarbejde med andre myndigheder m.v.

Vilkårsovertrædelse

§ 184. Kriminalforsorgen skal træffe foranstaltninger med henblik på at genetablere tilsynet og sikre overholdelsen af særvilkår, hvis den dømte unddrager sig tilsynet eller gennemførelsen af særvilkår.

Stk. 2. Overtræder den dømte vilkår for dommen, og må vilkårsovertrædelsen antages at medføre en nærliggende risiko for kriminalitet, skal kriminalforsorgen afgive indberetning herom til anklagemyndigheden.

Stk. 3. Overtræder den dømte i øvrigt bestemmelser eller vilkår, skal kriminalforsorgen give den pågældende et pålæg om at overholde bestemmelserne og vilkårene. Er der tidligere givet pålæg i anledning af tilsvarende overtrædelse, afgives indberetning til anklagemyndigheden.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om vilkårsovertrædelse, herunder om foranstaltninger efter stk. 1, om afgivelse af indberetninger efter stk. 2 og 3 og om meddelelse af pålæg efter stk. 3.

Tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen

§ 185. Justitsministeren kan efter forhandling med vedkommende myndighed fastsætte regler om gennemførelse af tilsyn m.v. af andre myndigheder end kriminalforsorgen.

Kapitel 41

Fuldbyrdelse af domme med samfundstjeneste

§ 186. Dom til samfundstjeneste gennemføres af kriminalforsorgen.

Stk. 2. Dom til samfundstjeneste indebærer, at den dømte skal opfylde den fastsatte arbejdspligt inden for den udmålte længstetid. Samfundstjenesten skal afvikles løbende over den udmålte længstetid.

Stk. 3. Kriminalforsorgen træffer bestemmelse om arbejdsstedet, hvor samfundstjenesten skal udføres. Den dømte skal i øvrigt overholde de bestemmelser, som kriminalforsorgen fastsætter om gennemførelsen af samfundstjenesten.

§ 187. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelse af domme til samfundstjeneste.

§ 188. Kriminalforsorgen skal føre kontrol med, at den dømte opfylder den fastsatte arbejdspligt.

Stk. 2. Overtræder den dømte dommens bestemmelser om samfundstjeneste eller de bestemmelser, som kriminalforsorgen har fastsat om udførelsen af samfundstjenesten, skal kriminalforsorgen give den dømte pålæg om at overholde bestemmelserne. Er der tidligere givet pålæg herom, afgives indberetning til anklagemyndigheden.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om overtrædelse af vilkår om samfundstjeneste.

§ 189. Bestemmelserne i kapitel 40 om fuldbyrdelse af domme med tilsyn m.v. finder tilsvarende anvendelse på gennemførelsen af vilkår, der er fastsat efter § 141, stk. 2, 3. pkt., jf. §§ 133-136.

Kapitel 42

Fuldbyrdelse af domme med anstalt og tilsyn

§ 190. Anbringelse i anstalt i medfør af dom til anstalt og tilsyn fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel 43, jf. dog § 145, stk. 2.

Stk. 2. Tilsyn og særvilkår i medfør af dom til anstalt og tilsyn fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel 40.

Kapitel 43

Fuldbyrdelse af domme med anstaltsanbringelse

Indledende bestemmelser

Udsættelse

§ 191. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland eller den, ledelsen bemyndiger dertil, kan bestemme, at fuldbyrdelsen af foranstaltningen skal udsættes, når

- 1) hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbreds-mæssige forhold, taler herfor, og
- 2) hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod en udsættelse af fuldbyrdelsen.

Stk. 2. Udsættelse af fuldbyrdelsen betinges af, at den dømte ikke begår kriminelt forhold. Udsættelse kan endvidere betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, jf. kapitel 28 og 40.

Stk. 3. Hvis den dømte ikke overholder de fastsatte vilkår for tilladelsen til udsættelse eller på ny begår kriminelt forhold, kan tilladelsen tilbagekaldes.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om udsættelse af fuldbyrdelsen.

Benådning

§ 192. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om den administrative behandling af sager om benådning.

Stk. 2. Tilsyn og særvilkår, der er fastsat i medfør af beslutning om betinget benådning, gennemføres efter bestemmelserne i kapitel 40.

Beregning af foranstaltningstiden

§ 193. Ved beregningen af foranstaltningstiden foretages fradrag efter bestemmelserne i § 122 for den tid, som den dømte har været anholdt, tilbageholdt eller indlagt til mentalundersøgelse.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om beregningen af foranstaltningstiden, herunder at den dømte snarest muligt skal gøres bekendt med beregningen og med senere omberegning på grund af afbrydelse af fuldbyrdelsen eller ændrede forudsætninger for beregningen.

Anbringelse i og overførsel mellem institutionerne

Myndigheden

§ 194. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland træffer afgørelse om anbringelse i og overførsel mellem institutionerne.

Institutioner m.v.

§ 195. En foranstaltning med anstaltsanbringelse fuldbyrdes i anstalt, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. En foranstaltning med anstaltsanbringelse af kortere varighed kan i særlige tilfælde fuldbyrdes i detention efter regler, der fastsættes af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland i samarbejde med politidirektøren.

Stk. 3. En foranstaltning med anstaltsanbringelse kan endvidere efter bestemmelserne i § 234 i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen.

Valg af afsoningsinstitution

§ 196. En foranstaltning med anstaltsanbringelse skal, så vidt det er praktisk muligt, fuldbyrdes i nærheden af den dømtes hjemsted. Ved afgørelsen af, i hvilken institution den dømte skal anbringes, skal der endvidere tages hensyn til den dømtes egne ønsker, navnlig vedrørende arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmaessige forhold.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan fraviges,

- 1) hvis en sådan anbringelse undtagelsesvis kan træde i stedet for anbringelse efter § 197, stk. 2,
- 2) hvis den pågældende er dømt for kriminalitet, der har rettet sig mod betydelige samfundsmæssige værdier, og hensynet til retshåndhævelsen taler imod anbringelse i nærheden af den dømtes hjemsted,
- 3) hvis den dømte under seneste afsoning i institution nær hjemstedet har gjort sig skyldig i ny kriminalitet eller i grov overtrædelse af institutionens regler,
- 4) for at yde den dømte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand,
- 5) for at undgå, at den indsatte afsoner i en institution, hvor en af den indsattes nærtstående gør tjeneste,
- 6) for at undgå, at den dømte afsoner i en institution i tilfælde, hvor den dømte har begået en forbrydelse mod

en ansat, der gør tjeneste i institutionen, eller dennes nærtstående,

- 7) hvis det må anses for nødvendigt for at beskytte den dømte mod overgreb, eller
- 8) hvis den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner gør det nødvendigt.

Stk. 3. Ved en afgørelse om overførsel efter §§ 198 eller 199 finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Anbringelse

§ 197. Fuldbyrdelse af en foranstaltning med anstaltsanbringelse sker i åben afdeling, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Fuldbyrdelse efter stk. 1 kan ske i halvlukket regi, hvis den pågældende er dømt for grovere personfarlig kriminalitet og hensynet til retshåndhævelsen taler imod anbringelse i åbent regi, jf. § 214, stk. 2.

Stk. 3. Fuldbyrdelse kan ske i lukket afdeling, hvis den dømte efter tidligere afsoning senest er løsladt fra lukket afdeling, fordi betingelserne for overførsel til åben afdeling ikke var opfyldt.

Overførsel

§ 198. En indsat i åben afdeling, jf. § 197, stk. 1 og 2, kan overføres til lukket afdeling, hvis den pågældende

- 1) er undveget eller har forsøgt herpå eller
- 2) begår ny kriminalitet.

Stk. 2. En indsat i en åben afdeling kan overføres til en anden åben afdeling, hvis

- 1) den indsatte er undveget eller har forsøgt herpå,
- 2) den indsatte begår ny kriminalitet eller grov overtrædelse af institutionens regler,
- 3) det må anses for nødvendigt for at beskytte den indsatte mod overgreb,
- 4) den indsatte selv ønsker det og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler derfor eller
- 5) hensynet til den samlede udnyttelse af kriminalforsorgens institutioner gør det nødvendigt.

Stk. 3. En indsat i detention kan overføres til lukket afdeling efter bestemmelserne i stk. 1 og til en anden detention eller til en åben afdeling efter bestemmelserne i stk. 2.

§ 199. En indsat i lukket afdeling skal overføres til åben afdeling, når anbringelse i lukket afdeling ikke længere er nødvendig af hensyn til sikkerheden og en lempeligere anbringelse i øvrigt ikke er utilrådelig. Ved afgørelsen om overførsel finder § 197, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En indsat i halvlukket regi skal overføres til åbent regi, når hensynet til retshåndhævelsen ikke længere taler herimod.

Administrative bestemmelser

§ 200. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om anbringelse og overførsel efter §§ 195-199.

Indsattes rettigheder og pligter under opholdet i institutionen

Vejledning og planlægning

§ 201. En indsat skal snarest efter at være anbragt i institutionen vejledes af denne om sine rettigheder, pligter og øvrige forhold under opholdet.

Stk. 2. Institutionen skal endvidere i samarbejde med den indsatte og snarest efter indsættelsen udarbejde en plan for opholdet og tiden efter løsladelsen. Denne plan skal jævnligt sammenholdes med den indsattes forhold under opholdet og om nødvendigt søges tilpasset disse forhold.

Anvisninger

§ 202. En indsat skal efterkomme de anvisninger, som gives af institutionens personale i forbindelse med varetagelsen af institutionens opgaver.

Fællesskab

§ 203. En indsat skal så vidt muligt have adgang til fællesskab med andre indsatte.

Stk. 2. Hvis den indsatte selv ønsker det og forholdene tillader det, tilbydes ophold uden eller med begrænset fællesskab med andre indsatte.

Stk. 3. I øvrigt kan ophold uden fællesskab kun bestemmes efter reglerne i § 223 og § 227, stk. 2.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelse af fællesskab efter stk. 1, herunder om de indsattes adgang til at kunne aflåse eget opholdsrum, og om adgangen til at låse de indsatte inde.

Medindflydelse

§ 204. De indsatte skal have mulighed for at øve indflydelse på deres tilværelse i institutionen.

Stk. 2. De indsatte har ikke ret til at deltage i drøftelser om sager, der vedrører institutionens sikkerhed eller enkeltpersoner.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelsen af de indsattes medindflydelse, herunder gennem valgte talsmænd.

Egne genstande og penge

§ 205. En indsat har ret til at medtage, besidde og råde over egne genstande i institutionen, medmindre dette er uforeneligt med ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland eller den, ledelsen bemyndiger dertil, fastsætter regler om begrænsninger i indsattes ret til at medtage, besidde og råde over egne genstande i institutionen.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over egne penge i institutionen.

Religion

§ 206. En indsat har ret til samtale med en præst eller lignende fra sit trossamfund.

Fritiden

§ 207. En indsat skal i videst muligt omfang selv varetage praktiske opgaver vedrørende sine personlige forhold, herunder madlavning og rengøring.

Stk. 2. Institutionen skal tilbyde de indsatte aktiviteter i fritiden.

Stk. 3. Den indsatte har ret til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft, medmindre dette undtagelsesvis vil være uforeneligt med institutionens varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn.

Forsorgsmæssig bistand

§ 208. Institutionen skal vejlede og bistå en indsat med hensyn til den pågældendes arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige, sociale og personlige forhold med henblik på

- 1) at forbedre den pågældendes muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse og
- 2) at begrænse de ulemper, som følger af frihedsberøvelsen.

Stk. 2. Institutionen skal i forbindelse med sin virksomhed efter stk. 1 formidle kontakt til andre personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning skal yde bistand.

Sundhedsmæssig bistand

§ 209. En indsat har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om overførsel af indsatte til en institution under kriminalforsorgen i Danmark med henblik på lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand, jf. stk. 1.

Arbejde og uddannelse m.v.

§ 210. En indsat har ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan fravige bestemmelsen i stk. 1 for bestemte institutioner eller bestemte grupper af indsatte, hvor praktiske eller andre særlige hensyn gør det nødvendigt. Indsatte skal dog så vidt muligt tilbydes beskæftigelse.

Stk. 3. En indsat, der nægter at være beskæftiget ved en af institutionen godkendt aktivitet, skal i arbejdstiden opholde sig i eget opholdsrum eller andet anvist opholdssted.

§ 211. En indsat i åben afdeling skal så vidt muligt være beskæftiget uden for institutionen, jf. dog § 214, stk. 2. Afgørelse om tilladelse til beskæftigelse uden for institutionen træffes efter bestemmelserne i § 214.

Stk. 2. Valget af beskæftigelse træffes i hvert enkelt tilfælde på grundlag af en samlet vurdering af den indsattes forhold. Ved afgørelsen skal der så vidt muligt tages hensyn til den indsattes eget ønske og til den indsattes muligheder for også efter løsladelsen at opnå arbejde eller uddannelse uden for anstalten. Den indsatte skal vejledes om mulighederne for ved undervisning eller anden uddannelse at afhjælpe

manglende skolekundskaber eller mangel på erhvervsmæssig eller anden uddannelse.

§ 212. En indsat skal have udbetalt vederlag for sin beskæftigelse. Vederlag skal også udbetales til indsatte, der ikke kan tilbydes beskæftigelse på grund af arbejdsmangel, eller som er fraværende fra beskæftigelse på grund af sygdom. Det samme gælder indsatte, der efter institutionens bestemmelse eller af andre særlige grunde er midlertidigt fraværende fra beskæftigelse, eller som er uden beskæftigelse efter § 210, stk. 2.

Stk. 2. Andre indsatte skal alene have dækket deres personlige fornødenheder.

§ 213. Institutionens arbejdspladser skal være indrettet således, at arbejdsforholdene for de indsatte er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om de indsattes beskæftigelse og vederlæggelse m.v. efter §§ 210-212.

Indsattes kontakt til samfundet uden for institutionen

Tilladelse til færden uden for institutionen (udgang)

§ 214. En indsat kan få tilladelse til udgang, når

- 1) udgangsformålet er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn,
- 2) der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgang vil begå ny kriminalitet, unddrage sig fortsat fuldbyrdelse eller på anden måde misbruge udgangstilladelsen, og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udgangstilladelsen.

Stk. 2. Under ophold i halvlukket regi har den indsatte ikke tilladelse til beskæftigelse uden for anstalten og ikke tilladelse til udgang i øvrigt, medmindre særlige forhold taler derfor.

Stk. 3. Under ophold i lukket afdeling har den indsatte ikke tilladelse til beskæftigelse uden for anstalten og ikke tilladelse til udgang i øvrigt. Udgang kan dog tillades som led i et udslusningsforløb, eller når særlige forhold i øvrigt taler derfor.

Stk. 4. Tilladelse til udgang gives for et bestemt tidsrum, der medregnes i foranstaltningstiden.

Stk. 5. Tilladelse til udgang betinges af, at den indsatte ikke begår nyt kriminelt forhold. Tilladelse til udgang kan endvidere betinges af andre vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug af udgangstilladelsen eller for at imødekomme hensynet til retsfølelsen.

Stk. 6. En tilladelse til udgang kan tilbagekaldes eller vilkårene for tilladelsen ændres, hvis

- 1) den indsatte udebliver fra udgang eller i øvrigt ikke overholder de fastsatte vilkår for tilladelsen eller på ny begår kriminelt forhold eller
- 2) nye oplysninger om den indsattes forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte udgangstilladelse.

Stk. 7. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om tilladelse til udgang.

Besøg

§ 215. En indsat har ret til mindst ét ugentligt besøg, der skal være af mindst 1 times varighed og så vidt muligt af 2 timers varighed. For indsatte, som ikke har tilladelse til udgang, bør der så vidt muligt gives tilladelse til besøg i videre omfang.

Stk. 2. En indsat har uden de i stk. 1 nævnte begrænsninger ret til at modtage besøg af den autoriserede forsvarer eller advokat, der er beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den kriminalsag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende kriminalsag.

Stk. 3. Institutionen kan bestemme, at de besøgende skal indhente forudgående tilladelse til at besøge den indsatte. Det kan gøres til et vilkår for en besøgstilladelse, at den besøgende lader sig undersøge. Undersøgelsen kan bestå i visitation af det tøj, som den besøgende er iført ved fremmødet, og nærmere undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning og medbragte effekter.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn fastsætte regler om begrænsninger i retten til besøg.

Børn

§ 216. En indsat har ret til at have sit barn under 1 år hos sig i institutionen, hvis den indsatte selv er i stand til at passe barnet og forholdene i institutionen ikke konkret gør barnets ophold dér uforsvarligt.

Brevveksling og telefonsamtaler

§ 217. En indsat har ret til brevveksling og til at føre telefonsamtaler.

Stk. 2. Institutionen kan uden retskendelse åbne og lukke breve til og fra den indsatte. Det sker i den indsattes påsyn bortset fra de tilfælde, der er omfattet af stk. 3.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen fastsætte regler om begrænsning af retten efter stk. 1, herunder om gennemlæsning, tilbageholdelse og tilbagesendelse af breve og om nægtelse af adgang til og aflytning af telefonsamtale.

Stk. 4. Institutionens leder træffer afgørelse efter bestemmelserne i stk. 3.

§ 218. En indsat har ret til ukontrolleret brevveksling med justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen, lederen af Kriminalforsorgen i Grønland, domstolene, Den Særlige Klageret, Procesbevillingsnævnet, anklagemyndigheden og politiet, Folketingets Ombudsmand, Landstingets Ombudsmand, medlemmer af Folketinget, medlemmer af Landstinget, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission, FN's Torturkomité og den autoriserede forsvarer eller advokat, der har været beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den kriminalsag, der har

ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende kriminalsag.

Adgang til aviser, bøger m.v.

§ 219. En indsat skal have mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning og gennem radio- og fjernsynsudsendelser m.v.

Stk. 2. En indsat har ret til at låne bøger og tidsskrifter gennem det offentlige biblioteksvæsen.

Kontakt til medierne

§ 220. En indsat har ret til i institutionen at udtale sig til medierne og i den forbindelse at lade sig fotografere.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan dog fastsætte regler om begrænsning af retten efter stk. 1 af hensyn til institutionens sikkerhed, for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen eller for i øvrigt at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland træffer afgørelse efter bestemmelserne i stk. 2.

Indgreb over for den indsatte

Visitation

§ 221. Institutionen kan undersøge, hvilke effekter en indsat har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person (besigtigelse), hvis en sådan undersøgelse er nødvendig for at sikre, at ordensbestemmelser overholdes eller sikkerhedshensyn iagttages, herunder

- 1) når den indsatte indsættes i institutionen,
- 2) før og efter besøg,
- 3) før og efter fravær fra institutionen eller opholdsafdelingen, eller
- 4) hvis den indsatte mistænkes for uretmæssig besiddelse af effekter.

Stk. 2. Institutionens leder kan af sikkerhedsmæssige hensyn træffe bestemmelse om en nærmere undersøgelse af den indsatte person, hvis der er bestemte grunde til at antage, at den indsatte er i uretmæssig besiddelse af effekter. En sådan legemsundersøgelse må kun foretages under medvirken af en læge. Lægen tager stilling til, om indgrebets gennemførelse under hensyn til den hermed forbundne smerte og risiko samt den indsatte tilstand er lægeligt forsvarligt.

Stk. 3. Undersøgelse må ikke gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 4. Undersøgelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Undersøgelse, der indebærer afklædning, må kun undtagelsesvis foretages og overværes af personer af andet køn end den indsatte. Dette gælder dog ikke for sundhedspersonale.

Stk. 5. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelsen af undersøgelser af den indsatte person og opholdsrum.

Stk. 6. Institutionen har ret til at fotografere og optage fingeraftryk af den indsatte med henblik på senere identifikation. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan fast-

sætte regler om gennemførelsen af fotografering og optagelse af fingeraftryk efter 1. pkt., herunder om opbevaring og destruktion.

§ 221 a. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om, at en indsat skal afgive udåndingsprøve eller urinprøve med henblik på at undersøge for eventuel indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning.

Stk. 2. § 221, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om gennemførelsen af udåndingsprøvekontrol og urinprøvekontrol.

Magtanvendelse

§ 222. Institutionen kan anvende magt over for en indsat, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand,
- 2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse,
- 3) for at hindre undvigelse eller standse undvegne eller
- 4) for at gennemtvinge en påbudt foranstaltning, når øjeblikkelig gennemførelse af denne er nødvendig og den indsatte afviser eller undlader at følge personalets anvisninger herom.

Stk. 2. Magtanvendelse kan ske ved greb, skjold, stav og peberspray.

Stk. 3. Magtanvendelse må ikke gennemføres, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 4. Magtanvendelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Der skal gennemføres lægetilsyn efter magtanvendelse, hvis der er mistanke om sygdom, herunder om tilskadekomst hos den indsatte i forbindelse med anvendelsen af magt, eller hvis den indsatte anmoder om lægehjælp.

Stk. 5. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om anvendelse af magt over for indsatte.

Udelukkelse fra fællesskab

§ 223. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan anbringe en indsat i enrum, hvis det er nødvendigt for at forebygge undvigelse, kriminel virksomhed eller voldsom adfærd.

Stk. 2. Hvis der er grund til at antage, at betingelserne i stk. 1 for anbringelse i enrum er opfyldt, kan institutionen midlertidigt anbringe den indsatte i enrum, mens spørgsmålet om enrumsanbringelse behandles.

Stk. 3. En indsat, der anbringes i enrum, isoleres i eget opholdsrum eller i opholdsrum på særlig afdeling. Under anbringelsen er den indsatte ikke undergivet andre begrænsninger i sin tilværelse end sådanne, der er en følge af anbringelsen i enrum, jf. § 172.

Stk. 4. Anbringelse i enrum må ikke foretages, hvis udelukkelsen efter indgrebets formål og den krænkelse og det

ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 5. Anbringelse i enrum skal gennemføres så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 6. Anbringelse i enrum skal straks bringes til ophør, når betingelserne herfor ikke længere er opfyldt. Institutionen skal mindst én gang om ugen overveje spørgsmålet om helt eller delvis, at bringe anbringelsen i enrum til ophør.

Stk. 7. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om anbringelse i enrum, herunder om indberetningspligt.

§ 223 a. Bestemmelserne i § 223 omfatter ikke institutionens afgørelser om, at en indsat kortvarigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde skal opholde sig i eget opholdsrum eller i særlig observationscelle.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om indsattes ophold efter stk. 1, herunder om godkendelse og anvendelse af observationsceller.

Håndjern

§ 224. Håndjern kan anvendes, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand,
- 2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse eller
- 3) for at hindre undvigelse.

Stk. 2. Håndjern må ikke anvendes, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Håndjern skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om anvendelsen af håndjern, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

Sikringscelle og tvangsfiksering

§ 225. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at en indsat anbringes i sikringscelle og under anbringelse i sikringscelle tvangsfikseres ved anvendelse af bælte, hånd- og fodremme samt handsker, hvis det er nødvendigt

- 1) for at afværge truende vold eller overvinde voldsom modstand eller
- 2) for at hindre selvmord eller anden selvbeskadigelse.

Stk. 2. Anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering må dog ikke foretages, hvis det efter indgrebets formål og den krænkelse og det ubehag, som indgrebet må antages at forvolde, ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Stk. 3. Anbringelse i sikringscelle og tvangsfiksering skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Stk. 4. Ved tvangsfiksering af en indsat i sikringscelle skal institutionen straks anmode en læge om at foretage tilsyn med den indsatte. Lægen skal tilse den pågældende, medmindre lægen skønner sådant tilsyn åbenbart unødvendigt.

Stk. 5. Ved anbringelse i sikringscelle uden tvangsfiksering skal der tilkaldes læge, hvis der er mistanke om syg-

dom, herunder om tilskadekomst, hos den indsatte, eller hvis den indsatte selv anmoder om lægehjælp.

Stk. 6. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om godkendelse af sikringsceller, og om anvendelsen af sikringscelle og tvangsfiksering, herunder om lægetilsyn og andet tilsyn.

Disciplinære overtrædelser

§ 226. En indsat kan af institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, ikendes disciplinær foranstaltning

- 1) ved overtrædelse af § 202,
- 2) ved udeblivelse, undvigelse eller forsøg herpå,
- 3) ved tilsidesættelse af beskæftigelsespligten efter § 210, stk. 1,
- 4) ved nægtelse af afgivelse af udåndingsprøve eller urinprøve efter § 221 a,
- 5) ved indtagelse af alkohol, euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning,
- 6) ved overtrædelse af kriminallovgivningen, når overtrædelsen tillige indebærer en selvstændig krænkelse af orden eller sikkerhed i institutionen,
- 7) ved overtrædelse af regler, fastsat af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinær foranstaltning, og
- 8) ved overtrædelse af regler, fastsat af institutionens leder, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinær foranstaltning.

Disciplinære foranstaltninger

§ 227. Som disciplinær foranstaltning kan anvendes advarsel, bøde, frakendelse af udgangstilladelse og anbringelse i enrum.

Stk. 2. Anbringelse i enrum kan dog kun anvendes for følgende overtrædelser:

- 1) udeblivelse eller undvigelse,
- 2) indsmugling eller besiddelse af våben,
- 3) vold eller trusler om vold mod medindsatte eller personale,
- 4) nægtelse af afgivelse af udåndingsprøve eller urinprøve efter § 221 a,
- 5) indsmugling, besiddelse eller indtagelse af alkohol eller euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning, og
- 6) andre grove eller oftere gentagne overtrædelser.

Stk. 3. Frakendelse af udgangstilladelse kan kun anvendes, hvis den indsatte udebliver fra udgang eller i øvrigt ikke overholder de fastsatte vilkår for tilladelsen.

Stk. 4. Bøde kan ikendes i forening med frakendelse af udgangstilladelse og anbringelse i enrum.

Stk. 5. Fuldbyrnelsen af disciplinær foranstaltning kan helt eller delvis undlades på betingelse af, at den indsatte i en bestemt periode ikke begår kriminelt forhold eller disciplinær overtrædelse.

Fastsættelse og fuldbyrdelse af disciplinære foranstaltninger

§ 228. Ved ikendelse af bøde fastsættes bødens størrelse under hensyn til overtrædelsens art og omfang. En ikendt bøde kan modregnes i den indsatte vederlag for beskæftigelse efter § 212, stk. 1. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt et beløb til dækning af personlige fornødenheder.

Stk. 2. Ved frakendelse af udgang fastsættes frakendelsens form og omfang i forhold til det begåede misbrug. Frakendelsen kan således begrænses til bestemte formål og til bestemte tidspunkter. Endvidere fastsættes frakendelsen for et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 12 uger.

Stk. 3. Anbringelse i enrum fastsættes under hensyn til overtrædelsens art og omfang til et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 4 uger. Anbringelsen kan begrænses til den indsatte fritid.

Stk. 4. Hvis der er begrundet mistanke om, at en indsat har overtrådt bestemmelser, der må antages at medføre anbringelse i enrum som disciplinær foranstaltning, kan den indsatte anbringes i forhørselle, hvis det er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af undersøgelsen i disciplinærsagen.

Stk. 5. En indsat, der anbringes i enrum, isoleres i eget opholdsrum eller i opholdsrum på særlig afdeling. Under anbringelsen er den indsatte ikke undergivet andre begrænsninger i sin tilværelse end sådanne, der er en følge af anbringelsen i enrum, jf. § 172.

Stk. 6. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om disciplinærsagers behandling og om fastsættelse af disciplinære foranstaltninger, herunder om en bødes maksimale størrelse og om muligheden for at fordele indholdelsen af en ikendt bøde over en periode, om anvendelsen af hel eller delvis frakendelse af udgang og om indberetningspligt og godkendelse af anbringelse i enrum i mere end 3 døgn.

Konfiskation

§ 229. Institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, kan træffe bestemmelse om konfiskation

- 1) af genstande og penge, der findes på institutionens områder, hvis det ikke kan fastslås, hvem de tilhører,
- 2) af genstande og penge, der ulovligt er indført, erhvervet eller frembragt i institutionen, medmindre de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det ulovlige forhold, og
- 3) af genstande og penge, der søges indsmuglet til indsatte, medmindre de tilhører nogen, der ikke er ansvarlig for det pågældende forhold.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om konfiskation.

Betaling af erstatning (modregning af erstatningsbeløb)

§ 230. Hvis en indsat under anstaltsopholdet forvolder skade på institutionens ting ved en erstatningspådragende adfærd, kan institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, bestemme, at erstatningsbeløbet skal modregnes i den indsatte vederlag for beskæftigelse efter § 212, stk. 1. Den indsatte skal dog mindst have udbetalt et beløb til dækning af personlige fornødenheder.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om behandlingen af sager om erstatning.

*Ændringer i eller ophør af fuldbyrdelsen**Afbrydelse af fuldbyrdelsen ved udeblivelse, undvigelse, tilbageholdelse m.v.*

§ 231. Fuldbyrdelse af en frihedsberøvende foranstaltning afbrydes, hvis den indsatte

- 1) udebliver, undviger eller i øvrigt selvforskyldt unddrager sig fuldbyrdelsen eller
- 2) anholdes eller tilbageholdes i mindst 24 timer.

Tilladelse til afbrydelse af fuldbyrdelsen

§ 232. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland eller den, ledelsen bemyndiger dertil, kan bestemme, at fuldbyrdelse af foranstaltningen midlertidigt afbrydes, når

- 1) ganske særlige omstændigheder af for eksempel arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssig karakter taler imod en umiddelbar fortsættelse af fuldbyrdelsen,
- 2) fare for misbrug ikke antages at foreligge og
- 3) hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod en udsættelse af fuldbyrdelsen.

Stk. 2. Tilladelse til afbrydelse af fuldbyrdelsen betinges af, at den dømte ikke begår nyt kriminelt forhold. Tilladelse kan endvidere betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, jf. kapitel 28 og 40.

Stk. 3. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan fastsætte regler om afbrydelse efter stk. 1.

Genoptagelse af fuldbyrdelsen

§ 233. Fuldbyrdelsen af foranstaltningen genoptages, når den indsatte på ny giver møde, pågribes med henblik på fortsat fuldbyrdelse eller overgår til fortsat fuldbyrdelse ved kriminalforsorgens meddelelse herom til den pågældende.

Fuldbyrdelse i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen

§ 234. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan bestemme, at den dømte midlertidigt eller for hele eller resten af anbringelsestiden anbringes på hospital, i familiepleje, i egnet hjem eller institution, når

- 1) den dømte har behov for særlig behandling eller pleje, som i væsentlig grad kan tilgodeses i den pågældende institution m.v.,
- 2) der på grund af den dømtes alder, helbredstilstand eller andre særlige omstændigheder er særlige grunde til ikke at anbringe eller beholde den dømte i anstalt og
- 3) afgørende hensyn til retshåndhævelsen ikke taler imod anbringelse uden for anstalt.

Stk. 2. Dømte, der er under 18 år, anbringes i institution m.v. som nævnt i stk. 1, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for anstalt.

Stk. 3. Anbringelse betinges af, at den dømte ikke begår nyt kriminelt forhold. Anbringelse kan endvidere betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder

undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen, jf. kapitel 28 og 40.

Stk. 4. Hvis den dømte ikke overholder de fastsatte vilkår for anbringelsen, eller på ny begår kriminelt forhold, kan den pågældende overføres eller tilbageføres til anstalt.

Stk. 5. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om anbringelse i institution m.v. uden for anstalt.

Tidspunkt for løsladelse

§ 235. Løsladelse sker efter endt udståelse af foranstaltningen eller i forbindelse med prøveløsladelse, afbrydelse af foranstaltningen eller benådning.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om tidspunktet for løsladelsen og om adgang til en kortere fremrykning af dette tidspunkt, herunder hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller andre særlige hensyn begrundet det.

Beslutning om prøveløsladelse

§ 236. Hvis den foranstaltning, der fuldbyrdes, giver mulighed for prøveløsladelse, når to tredjedele af foranstaltningstiden er udstået, jf. § 149, stk. 1, 1. pkt., skal afgørelsen om prøveløsladelse træffes på et sådant tidspunkt, at en eventuel prøveløsladelse kan ske straks efter udståelse af to tredjedele af foranstaltningstiden.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler for behandlingen af sager om prøveløsladelse.

Gennemførelse af tilsyn m.v. ved prøveløsladelse

§ 237. Tilsyn og særvilkår i medfør af beslutning om prøveløsladelse gennemføres efter bestemmelserne i kapitel 40 om fuldbyrdelse af foranstaltninger med tilsyn m.v.

Sagsbehandling af særlige spørgsmål

§ 238. Spørgsmål om tilladelse til udgang, overførsel til fortsat fuldbyrdelse i en anden institution m.v., løsladelse på prøve og andre væsentlige spørgsmål vedrørende den indsatte skal af institutionen jævnlige tages op til overvejelse, uanset om den indsatte anmoder herom. Regler herom fastsættes af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland.

Kapitel 44

Fuldbyrdelse af foranstaltninger over for visse grupper af kriminelle

Særlige hjælpeforanstaltninger over for unge lovovertrædere

§ 239. Særlige hjælpeforanstaltninger over for unge efter kapitel 32 gennemføres af de sociale myndigheder i samarbejde med kriminalforsorgen og politiet.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 179 og 182 finder tilsvarende anvendelse ved hjælpeforanstaltninger efter stk. 1.

Psykisk syge lovovertrædere

§ 240. Anbringelse og behandling efter kapitel 33 af sindssyge eller personer i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed,

gennemføres af sundhedsvæsenet.

Stk. 2. Anbringelse og behandling efter kapitel 33 af mentalt retarderede gennemføres af socialvæsenet.

Stk. 3. Tilsyn og særvilkår, der er fastsat efter § 157, stk. 2, gennemføres efter bestemmelserne i kapitel 40 om fuldbyrdelse af foranstaltninger med tilsyn m.v.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om kriminalforsorgens medvirken ved gennemførelse af vilkår om psykiatrisk behandling og om kriminalforsorgens samarbejde med det psykiatriske behandlingssystem i forbindelse hermed.

Forvaring

§ 241. Forvaring efter kapitel 34 fuldbyrdes efter bestemmelserne i kapitel 43 om fuldbyrdelse af domme med anstaltsanbringelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Forvaring fuldbyrdes normalt i en særlig forvaringsafdeling.

Stk. 3. Under ophold i forvaringsafdeling har den indsatte ikke tilladelse til beskæftigelse uden for anstalten og ikke tilladelse til udgang i øvrigt. Udgang kan dog tillades som led i et udslusningsforløb, eller når særlige forhold i øvrigt taler derfor.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan bestemme, at en indsat i åben afdeling, som er idømt forvaring efter § 161, skal overføres til en forvaringsafdeling, hvis anbringelse i åben afdeling viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed.

Stk. 5. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan bestemme, at en indsat i forvaringsafdeling skal overføres til en åben afdeling, når det må anses for formålstjenligt og foreneligt med sikkerhedsmæssige hensyn. Viser den indsatte sig herefter uegnet til ophold i åben afdeling, eller viser den anbringelse sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed, kan Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland bestemme, at den indsatte skal tilbageføres til en forvaringsafdeling.

Stk. 6. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om fuldbyrdelse af forvaring, herunder om behandlingen af sager vedrørende tilladelse til udgang, overførsel til anden institution og prøveudskrivning, og om gennemførelse af tilsyn m.v. efter kapitel 40.

§ 241 a. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at personer, der den 1. august 2019 som led i et udslusningsforløb var overført fra en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark til en anstalt i Grønland, skal overføres til en forvaringsafdeling under Kriminalforsorgen i Grønland, hvis den forvaringsdømte viser sig uegnet til ophold i en åben afdeling, eller hvis den anbringelse viser sig ikke at give tilstrækkelig sikkerhed.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om overførsel efter stk. 1.

Kapitel 45

*Fællesregler for fuldbyrdelse af foranstaltninger**Erstatning som følge af ulykkestilfælde m.v.*

§ 242. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fastsætter regler om erstatning til indsatte i anstalter, pensioner og detentioner som følge af ulykkestilfælde m.v. og regler om erstatning for følger af ulykkestilfælde m.v. under udførelse af samfundstjeneste.

Erstatning i anledning af indgreb under fuldbyrdelsen

§ 243. En indsat har ret til erstatning efter bestemmelserne i retsplejelovens § 486, hvis den indsatte uforskyldt har

- 1) været frihedsberøvet i for lang tid eller
- 2) været anbragt i enrum efter § 223 eller § 227, i forhørs-celle, observationscelle eller sikringscelle.

Stk. 2. Der kan tillægges den, der under fuldbyrdelse af en foranstaltning har været udsat for andre uforskyldte indgreb end de i stk. 1 nævnte, erstatning efter bestemmelserne i retsplejelovens § 486.

Stk. 3. Krav om erstatning rejses over for Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, senest 2 måneder efter at indgrebet er ophørt. Fremsættes kravet efter udløbet af denne frist, kan det dog behandles, hvis overskridelsen findes undskyldelig.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland træffer afgørelse vedrørende krav om erstatning i anledning af indgreb under fuldbyrdelsen.

Betaling for ophold i kriminalforsorgens institutioner

§ 244. En indsat, der har indtægtsgivende arbejde i eller uden for anstalt eller detention, eller som modtager offentlig ydelse til underhold, betaler for opholdet. Tilsvarende gælder dømte under ophold i kriminalforsorgens pensioner.

Stk. 2. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om betaling for opholdet og om inddrivelse af betalingen efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 45-47.

Klageregler m.v. Administrativ klageadgang

§ 245. Afgørelser, der efter denne lov er truffet af de lokale kriminalforsorgsmyndigheder, kan indbringes for Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland. Klage skal iværksættes, inden 2 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Fremsættes klagen efter udløbet af denne frist, kan den dog behandles, hvis overskridelsen findes undskyldelig.

Stk. 2. Klage har ikke opsættende virkning, medmindre den, der har truffet afgørelsen, eller Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland træffer bestemmelse herom.

Stk. 3. Afgørelser, der efter denne lov er truffet af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland fastsætter regler om klagevejledning og om behandlingen af klagesager.

Domstolsprøvelse

§ 246. Endelige administrative afgørelser kan, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den dømte, af denne kræves indbragt til prøvelse for retten, hvis der er tale om

- 1) en afgørelse efter § 236 om nægtelse af prøveløsladelse efter § 149,
- 2) en afgørelse efter § 193 om beregning af foranstaltningstidens længde,
- 3) en afgørelse efter § 227 om anbringelse i enrum som disciplinær foranstaltning i mere end 7 dage,
- 4) en afgørelse efter § 229 om konfiskation af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse,
- 5) en afgørelse efter § 230 om modregning af erstatningsbeløb, der overstiger størrelsen af det i nr. 4 nævnte ugentlige vederlag, eller
- 6) en afgørelse om nægtelse af erstatning efter § 243 i anledning af uforskyldt udståelse af en frihedsberøvende foranstaltning i for lang tid eller anbringelse i enrum som disciplinær foranstaltning, jf. nr. 3.

Stk. 2. Anmodning om domstolsprøvelse rettes til den institution, der har truffet den oprindelige afgørelse, til Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland eller til kredsretten.

Stk. 3. Retten kan i særlige tilfælde bortse fra tidsfristen i stk. 1, hvis overskridelsen findes undskyldelig.

§ 247. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland eller retten bestemmer andet.

Fremgangsmåde ved domstolsprøvelse

§ 248. Sagen indbringes for kredsretten i den retskreds, hvor den institution, som har truffet den oprindelige afgørelse, er beliggende. Er den dømte senere overført til en anden institution, kan sagen i stedet indbringes for kredsretten i den retskreds, hvor den institution, som den dømte er anbragt i, er beliggende. Er den dømte ikke frihedsberøvet, indbringes sagen for kredsretten i den retskreds, hvor den dømte bor eller opholder sig.

Stk. 2. Efter anmodning fra en af sagens parter kan retten tillade, at en indbragt sag overflyttes til en anden ret, der er lovligt værneting efter stk. 1, når dette på grund af vidners bopæl, den dømtes løsladelse eller af anden særlig grund skønnes hensigtsmæssigt til sagens fremme.

Stk. 3. Rettens afgørelse af, om sagen skal henvises eller ikke, træffes ved en beslutning, der skal begrundes. En beslutning, hvorved sagen henvises, kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 4. Retsplejelovens § 56 om henvisning af sager til Retten i Grønland finder tilsvarende anvendelse.

§ 249. Sagen indbringes for retten snarest muligt af Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse og en redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt for de beviser, der kan have betydning for sagens afgørelse.

§ 250. Retten kan stille krav om tilvejebringelse af yderligere oplysninger.

Stk. 2. Retten bestemmer, om sagen skal behandles mundtligt, eller om den kan behandles på skriftligt grundlag. Behandles sagen mundtligt, træffer retten bestemmelser om afhøring af den dømte og andre og om tilvejebringelse af beviser i øvrigt. Retten indkalder selv parter og vidner.

Stk. 3. Hvis retten finder det nødvendigt, beskikker den en autoriseret forsvarer for den dømte.

§ 251. Retten afgør ved beslutning, der skal begrundes, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal stadfæstes, ændres eller ophæves.

Stk. 2. Rettens beslutning efter stk. 1 kan påkæres til landsretten efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 43.

§ 252. Hvis en afgørelse efter § 246, stk. 1, nr. 1, opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, når der er forløbet 6 måneder fra beslutningens afsigelse. Afgørelser efter § 246, stk. 1, nr. 2-6, kan ikke på ny indbringes for retten.

§ 253. Bestemmelserne i §§ 246-252 finder tilsvarende anvendelse ved klage fra andre end indsatte over en afgørelse efter § 229 om konfiskation hos den pågældende af genstande eller penge, hvis værdi overstiger det almindelige vederlag, der udbetales til indsatte for en uges beskæftigelse.

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser

Kapitel 46

Overførsel af foranstaltninger

§ 254. Bøder, der er fastsat i Grønland, kan inddrives i den øvrige del af riget i overensstemmelse med de regler, der gælder dér. Straffelovens § 55 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fastsættelse af forvandlingsstraf.

Stk. 2. Bøder, der er fastsat i den øvrige del af riget, kan inddrives i Grønland i overensstemmelse med de regler, der gælder her. § 128, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 255. Tilsyn og eventuelle vilkår fastsat i forbindelse hermed, der er fastsat i den ene del af riget, kan overføres til den anden del. Afgørelse herom træffes af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om tilsynets udøvelse.

Stk. 2. Når tilsyn er overført fra Grønland til den øvrige del af riget, finder straffelovens regler anvendelse med hensyn til ændring af dommens eller afgørelsens bestemmelser og retsfølgen ved tilsidesættelse af bestemmelserne. På samme måde finder kriminallovens regler anvendelse, når tilsyn er overført til Grønland.

Stk. 3. Begår den pågældende ny lovovertrædelse i tilsyns eller prøvetiden, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse, selv om tilsyn ikke er overført efter stk. 1.

§ 256. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at fængselsstraf, som i den øvrige del af riget er idømt personer, som har bopæl eller i øvrigt er

hjemmehørende i Grønland, skal fuldbyrdes i Grønland. I så fald omsættes straffen til anbringelse i anstalt af samme varighed som fastsat i dommen. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i Grønland og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted i Grønland.

§ 257. Justitsministeren kan bestemme, at en anstaltsdom skal fuldbyrdes i den øvrige del af riget, hvis den dømte har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende dér. I så fald omsættes foranstaltningen til fængselsstraf af samme varighed som fastsat i dommen. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i den øvrige del af riget og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted dér.

§ 258. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan bestemme, at forvaring, som i den øvrige del af riget er idømt personer, som har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende i Grønland, skal fuldbyrdes i Grønland. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i Grønland og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted i Grønland.

§ 259. Justitsministeren kan bestemme, at en grønlandsk forvaringsdom skal fuldbyrdes i den øvrige del af riget, hvis den dømte har bopæl eller i øvrigt er hjemmehørende dér. Det samme gælder, hvis den dømte har opholdt sig i den øvrige del af riget og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted dér.

§ 260. Afgørelser efter §§ 256-259 kan, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den dømte, af denne kræves indbragt for retten til prøvelse. Anmodningen fremsættes over for den myndighed, der har truffet afgørelsen om overførsel.

Stk. 2. En anmodning om domstolsprøvelse er ikke til hinder for, at fuldbyrdelsen iværksættes eller fortsættes, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 3. Sagen indbringes for kredsretten i den retskreds, hvor den myndighed, som har truffet afgørelsen, er beliggende. Sagen behandles efter bestemmelserne i retsplejelovens afsnit V om kriminalsagers behandling. Rettens afgørelse træffes ved en beslutning, der skal begrundes. Retsplejelovens § 56 om henvisning af sager til Retten i Grønland finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 47

Ophør af foranstaltninger

§ 261. Dom til anstalt og tilsyn, jf. § 144, og dom til anbringelse i anstalt, jf. § 146, bortfalder efter 5 år, medmindre fuldbyrdelse er iværksat forinden. Fristen kan dog forlænges af retten efter anmodning fra anklagemyndigheden.

Stk. 2. Bøde bortfalder efter 3 år, hvis den ikke er fuldbyrdet forinden. For bøde over 3.000 kr. er fristen dog 5 år.

Stk. 3. Anbringelse i anstalt i medfør af § 128, stk. 4, bortfalder efter de i stk. 2 nævnte tidsrum, medmindre fuldbyrdelsen er iværksat forinden.

Stk. 4. Konfiskation bortfalder efter 5 år, medmindre den er fuldbyrdet forinden. Fristen kan dog forlænges indtil 10 år af retten efter anmodning fra anklagemyndigheden.

Stk. 5. Forældelsesfristerne i stk. 1, 2 og 4 regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes. I fristerne medregnes ikke den tid, hvor fuldbyrdelsen er udsat ved betinget benådning. I forældelsesfristen efter stk. 1 medregnes heller ikke den tid, hvor den dømte er undergivet anden kriminalretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Stk. 6. Er der truffet bestemmelse om genindsættelse i anstalt efter prøveløsladelse eller efter betinget benådning for en del af en foranstaltning, regnes forældelsesfristen for den resterende del af foranstaltningen fra bestemmelsen om genindsættelse. Afbrydes fuldbyrdelsen på anden måde end ved prøveløsladelse eller benådning, regnes fristen fra afbrydelsen.

§ 262. Foranstaltninger kan ikke fuldbyrdes efter den dømtes død.

Stk. 2. En afgørelse efter § 99, stk. 6, kan dog fuldbyrdes efter den dømtes død.

Stk. 3. Anklagemyndigheden kan endvidere indbringe spørgsmålet om opretholdelse af en konfiskation for retten. Konfiskation kan kun opretholdes, for så vidt angår genstande eller beløb, der er erhvervet som udbytte ved forbrydelsen, eller som svarer til et sådant udbytte. Retten kan ændre bestemmelsen om konfiskation, så der i stedet for genstande konfiskeres et beløb.

§ 263. Der kan benådes med hensyn til bøde, konfiskation og dom til anbringelse i anstalt.

Kapitel 47 a

Patienter indlagt i henhold til kriminalretlig afgørelse

§ 263 a. Justitsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang reglerne i inatsisartutlov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien finder tilsvarende anvendelse på personer, der opholder sig på psykiatrisk afdeling i henhold til en retsafgørelse, som er truffet i kriminalretsplejens former.

Fjerde del

Andre bestemmelser, ikrafttræden m.v.

Kapitel 48

Andre bestemmelser

§ 264. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgang til og vilkår for færdsel i visse dele af Grønland, herunder på indlandsisen, i nationalparken i Nord- og Østgrønland samt til og fra forsvarsområder oprettet i henhold til overenskomst af 27. april 1951 mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland med senere ændringer.

Stk. 2. For forsætlig eller uagtsom overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er fastsat i medfør af stk. 1, kan der fastsættes regler om idømmelse af foranstaltninger efter § 119.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for behandling af sager, hvor der ansøges om tilladelse til færdsel i de i stk. 1 nævnte områder.

§ 264 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om fravigelse af forpligtelser for det offentlige og privates rettigheder over for det offentlige fastsat i denne lov, i medfør af denne lov eller i afgørelser truffet af det offentlige i medfør af denne lov i følgende tilfælde:

- 1) Fravigelse er nødvendig for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i riget.
- 2) Fravigelse er påkrævet som følge af tiltag til at forebygge eller inddæmme udbredelsen af en alment farlig sygdom her i riget, og de pågældende forpligtelser og rettigheder i den sammenhæng må anses for at være af mere underordnet betydning.
- 3) Opfyldelse af de pågældende forpligtelser og rettigheder bliver umulig eller uforholdsmæssig vanskelig som følge af foranstaltninger, som har været nødvendige for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i riget.

Kapitel 49

Ikrafttræden m.v.

§ 265. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

§ 266. De regler om anvendelse af foranstaltninger, der er fastsat i love og andre bestemmelser før den 1. januar 2010, forbliver i kraft. Der kan dog efter denne dato kun anvendes foranstaltninger, som er omhandlet i denne lov. Foranstaltningerne anvendes i overensstemmelse med reglerne i lovens kapitel 1-6 og 24-47.

Stk. 2. Når en lov, der giver mulighed for anvendelse af fængselsstraf, er tillagt gyldighed for Grønland, finder de foranstaltninger, der er omhandlet i denne lov, anvendelse i Grønland i stedet for fængselsstraf.

Lov nr. 103 af 3. februar 2016 (Ændringer som følge af ikraftsættelse for Grønland af forældreansvarslovgivningen og lovgivningen om ægteskab mellem to personer af samme køn)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1, 3 og 4 træder i kraft den 1. juli 2016.

Lov nr. 149 af 8. februar 2017 (Telefonforkyndelse, magtanvendelse i grønlandske anstalter samt tilhold, opholdsforbud og bortvisning m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2017.

Stk. 2. § 2, nr. 1, finder ikke anvendelse for overtrædelse af advarsler meddelt før lovens ikrafttræden. For sådanne overtrædelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 1718 af 27. december 2018 (Anbringelse af forvaringsdømte m.v.)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁴⁾

Lov nr. 168 af 27. februar 2019 (Seksualforbrydelser m.v.)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. april 2019.

Lov nr. 1056 af 30. juni 2020 (Foranstaltninger til at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁷⁾

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 572 af 10. maj 2022 (Gennemførelse af politi-reform og etablering af ny politiklageordning, indførelse af motivationsbehandlingspladser for seksualforbrydere i Anstalten i Nuuk, forhøjelse af foranstaltningsniveauet for voldtægt af mindreårige, styrkelse af retsstillingen for ofre for forbrydelser m.v.)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Denne lovs § 1, nr. 1-2, § 1, nr. 4-9, § 1, nr. 11-22, § 1, nr. 24-33, § 2 nr. 2, § 2, nr. 17, og §§ 3-6 træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 3. Lov nr. 905 af 16. december 1998 om klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland ophæves den 1. januar 2023.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af kriminallovens § 215, stk. 3, jf. lov bekendtgørelse nr. 1045 af 7. september 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter

udstedt i medfør af kriminallovens § 215, stk. 4, som affattet ved denne lov.

§ 8

Stk. 1. Bestemmelserne i lovens § 1, nr. 4 og nr. 12, § 2, nr. 2, og § 4, om behandling af klager over afgørelser truffet af anklagemyndigheden har virkning for afgørelser, der er truffet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 25-30 har virkning for erstatnings-sager, hvori der ved lovens ikrafttræden ikke er truffet afgørelse vedrørende kravet.

Stk. 3. Sager om klager over politipersonale og anmeldelser om kriminaliserede forhold begået af politipersonale, der verserer den 1. januar 2023, færdigbehandles efter reglerne i denne lov. Verserende sager kan dog efter drøftelse mellem politidirektøren og Politiklagemyndigheden færdigbehandles og afgøres af politidirektøren efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på verserende undersøgelse og efterforskning, der af egen drift eller efter den hidtil gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland, er iværksat inden den 1. januar 2023.

Stk. 5. Klager over afgørelser, der er truffet inden den 1. januar 2023, og klager over afgørelser, der efter stk. 3 og 4 er truffet efter de hidtil gældende regler, behandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. De hidtidige medlemmer af Politiklagenævnet i Grønland kan færdiggøre sager, der efter stk. 3-5 behandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 414 af 25. april 2023 (Samtykkebaseret voldtægtsbestemmelse, digital kommunikation i kriminalretsplejen, tilståelsessager, udeblivelsesdomme, pligtig afgang for dommere og kredsdommere m.v. og ændringer som følge af moderniseringen af arve- og skiftelovgivningen i Grønland)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 2, nr. 4, 6 og 8, og §§ 4-6.

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 16-18 og 20, finder ikke anvendelse i kriminalsager, hvor der er foretaget forkyndelse af indkaldelse for tiltalte før lovens ikrafttræden. Sådanne kriminalsager behandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Lovens § 2, nr. 21, finder ikke anvendelse i kriminalsager, hvor der afsiges udeblivelsesdom efter retsplejelovens § 453, stk. 3, før lovens ikrafttræden. Sådanne kriminalsager behandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5-6. (Udelades)

Justitsministeriet, den 18. september 2023

PETER HUMMELGAARD

/ Marie Mølsted

-
- 1) Lovændringen vedrører § 76, stk. 2.
 - 2) Lovændringen vedrører § 94, stk. 2, § 173 og § 222, stk. 2.
 - 3) Lovændringen vedrører § 148, stk. 2 og 3, § 161, stk. 2-5, § 209, stk. 2 og § 241, stk. 4-6.
 - 4) Loven er sat i kraft ved bekendtgørelse nr. 746 af 1. juli 2019.
 - 5) Lovændringen vedrører en ændring overalt i loven af »samleje eller anden kønslig omgang med« til: »samleje med eller andet seksuelt forhold til«, § 74, 2. pkt., §§ 77-85 og § 93, stk. 1 og 2.
 - 6) Lovændringen vedrører § 264 a.
 - 7) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 30. juni 2020.
 - 8) Lovændringen vedrører § 20, stk. 2, § 21, stk. 6, 1. pkt., § 22, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, § 77, stk. 3, § 90, stk. 3 og 5, § 98, stk. 2, § 111, stk. 1, § 111 a, § 120, § 135, stk. 1, nr. 3, § 145, stk. 1, 1. pkt., overskriften til afsnit II, § 168, stk. 1, nr. 2, § 177, stk. 1, § 195, stk. 2, § 196, stk. 2, nr. 4-6, § 215, stk. 3 og 4, § 221 a, overskriften før § 223, § 223 a, overskriften før § 225, § 225 stk. 1-3 og 5-6, § 226, nr. 4 og 5, § 227, stk. 2, nr. 4 og 5, § 240 stk. 1 og 2, og § 241 a.
 - 9) Lovændringen vedrører § 77, stk. 1 og 2 og § 79.